

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ
ΜΙΚΡΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ
ΜΕΓΑΛΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΒΟΥΡΤΣΑΣ

AIM

Ξέρατε πως το βούρτσισμα των δοντιών πριν τον βραδινό ύπνο είναι εξίσου σημαντικό με το πρωινό βούρτσισμα; Το βράδυ, τα βακτήρια στα δόντια μπορούν να συμβάλλουν στην ανάπτυξη οδοντικής πλάκας που μπορεί να οδηγήσει σε τερηδόνα.

Κάντε την ώρα του βουρτσίσματος διασκέδαση, με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα! Ταξιδέψτε μαζί τους στις απίθανες περιπέτειές τους σε όλο τον κόσμο, καθώς πραγματοποιούν μοναδικές αποστολές βουρτσίσματος με τη βοήθεια των καταπληκτικών φίλων τους.

Επιβιβαστείτε και προσδεθείτε για πολύ διασκέδαση, γέλιο και συνήθειες βουρτσίσματος που θα σας ακολουθήσουν σε όλη σας τη ζωή!

Κεφάλαια

1. Ξαφνική προσγείωση στην Τανζανία Σελίδα 2
2. Ανεβαίνοντας τα Ιμαλάια..... Σελίδα 8
3. Διασχίζοντας τη Μιανμάρ.....Σελίδα 14
4. Στις μύτες των ποδιών στην Ταϊλάνδη Σελίδα 20
5. Στα βάθη της ΙνδονησίαςΣελίδα 26
6. Πέρα από την Ινδονησία.....Σελίδα 32
7. Σερφάροντας μέσα κι έξω από τα κύματα.....Σελίδα 38
8. Ανώμαλη προσγείωση στο τροπικό δάσος..... Σελίδα 44
9. Επικίνδυνες αποστολές στο Περού Σελίδα 50
10. Στον ΑμαζόνιοΣελίδα 56
11. Γενέθλια στη Βραζιλία.....Σελίδα 62
12. Εμπρός μαρς στις Ηνωμένες Πολιτείες.....Σελίδα 68
13. Είναι ωραία να τρέχεις στην πεδιάδαΣελίδα 74
14. Ψαρεύοντας στον Ατλαντικό Σελίδα 80
15. Αιχμάλωτοι στον κόλπο των πειρατώνΣελίδα 86
16. Στην όμορφη Ιταλία!Σελίδα 92
17. Όλα ή τίποτα στη ΝορβηγίαΣελίδα 98
18. Φτάνοντας στην ΑρκτικήΣελίδα 104
19. Χαμένοι στους αμμόλοφους.....Σελίδα 110
20. Το Σινικό Τείχος του πάντα Σελίδα 116
21. Συναντώντας τον Δάσκαλο Χου-Χου Σελίδα 122

«Πού είμαστε;», ρώτησε ζαλισμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Δεν ξέρω», είπε η Μεγάλη και μετά έβγαλε μια δυνατή στριγγλιά!

Γιατί, ακριβώς μπροστά τους στεκόταν ένα μεγάλο λιοντάρι, που έδειχνε πολύ άγριο, με τα τεράστια, κοφτερά, αστραφτερά δόντια του.

«Μη μας φας!», ούρλιαξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Να σας φάω;» γέλασε δυνατά το λιοντάρι. «ΣΙΓΑ ΜΗ ΣΑΣ ΦΑΩ! Μην είσαι ανόητη... Εγώ μόλις βούρτσισα τα δόντια μου και δεν θα φάω τίποτα πριν πάω για ύπνο. Επιτρέψτε μου όμως να σας συστηθώ: είμαι ο Βασιλιάς Λίο από την Τανζανία».

«Την Τανζανία; Της Αφρικής την Τανζανία; Καλά, εμείς πώς φτάσαμε εδώ;», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Και, πάνω απ' όλα, πώς θα μπορέσουμε να γυρίσουμε σπίτι μας;», κλαψούρισε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

Πριν προλάβει όμως ο Βασιλιάς Λίο από την Τανζανία να απαντήσει, η Μικρή Οδοντόβουρτσα άρχισε να χοροπηδάει πάνω-κάτω με ενθουσιασμό.

«Κοιτάξτε εκεί!», φώναξε, δείχνοντας λίγο πιο μακριά ένα τεράστιο αερόστατο με κόκκινες και κίτρινες ρίγες στο μπαλόνι του. «Μπορούμε να γυρίσουμε σπίτι, πετώντας μ' αυτό!».

«Μην είσαι τόσο βιαστική», την έκοψε ο Βασιλιάς Λίο από την Τανζανία. «Το αερόστατο είναι ΔΙΚΟ ΜΟΥ και μόνο όσοι βουρτσίζουν σωστά τα δόντια τους μπορούν να μπαίνουν μέσα. Δείξτε μου τι σημαίνει τέλειο βούρτσισμα και ίσως σας αφήσω να το πάρετε για να γυρίσετε σπίτι».

Ο Βασιλιάς έβγαλε αστραπιαία από τη γούνα του ένα σωληνάριο οδοντόκρεμας και δυο οδοντόβουρτσες.

«Έλα να του δείξουμε!», είπαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Και θυμηθείτε:», είπε ο Βασιλιάς Λίο από την Τανζανία. «Εννοώ τέλειο βούρτσισμα, πάνω-κάτω και μέσα-έξω για κάθε ένα από τα δόντια, τα μπροστινά και τα πίσω και για όχι λιγότερο από δύο λεπτά».

Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου; Πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και κάνε παρέα στη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα που βουρτσίζουν τα δόντια τους πριν συνεχίσουν την περιπέτεια του ταξιδιού τους!

Έτσι, η Μικρή Οδοντόβουρτσα βούρτσισε τα δόντια της, η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα βούρτσισε κι εκείνη τα δόντια της και, όταν πέρασαν τα δύο λεπτά, στράφηκαν προς τον Βασιλιά Λίο από την Τανζανία και του χαμογέλασαν με το πιο μεγάλο, πιο φωτεινό και πιο λαμπερό χαμόγελο!

«Μηράβο!», χειροκρότησε το λιοντάρι. «Κάνετε καταπληκτική δουλειά οπότε, για ανταμοιβή, μπορείτε να πάρετε το αερόστατό μου».

«Σ' ευχαριστούμε, σ' ευχαριστούμε!», είπαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και σκαρφάλωσαν στο αερόστατο.

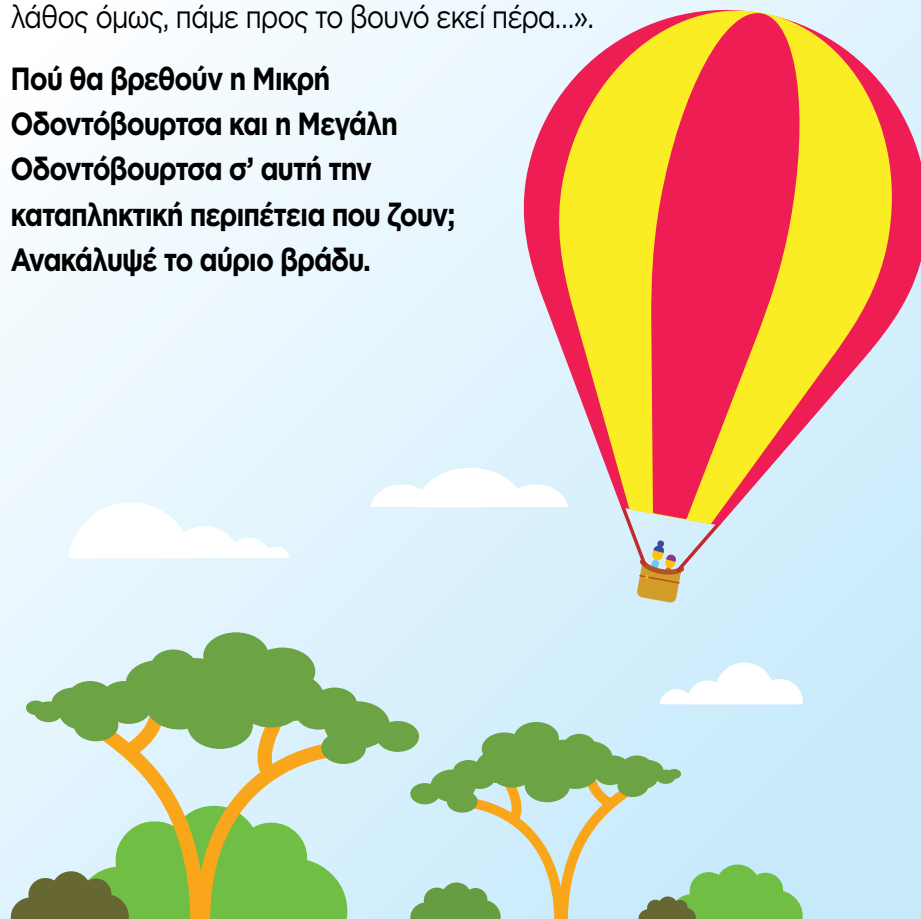
«Και μην ξεχνάτε να βουρτσίζετε τα δόντια σας κάθε βράδυ πριν πάτε για ύπνο!», φώναξε ο Βασιλιάς Λίο από την Τανζανία, λύνοντας τα σκοινιά και σηκώνοντας το χέρι για να τις αποχαιρετήσει.

Το αερόστατο σηκώθηκε αθόρυβα στον αέρα, πετώντας όλο και πιο ψηλά, ώσπου τα δέντρα και οι πεδιάδες της Τανζανίας φαίνονταν από κάτω σαν μικροσκοπικά παιχνίδια.

«Πού πάμε τώρα;», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Δεν ξέρω», απάντησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Αν δεν κάνω λάθος όμως, πάμε προς το βουνό εκεί πέρα...».

Πού θα βρεθούν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα σ' αυτή την καταπληκτική περιπέτεια που ζουν; Ανακάλυψε το αύριο βράδυ.

ΑΝΕΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΙΜΑΛΑΪΑ

Καθώς το αερόστατο πετούσε προς το βουνό, μεταφέροντας τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, ξέσπασε καταιγίδα.

Οι βροντές κούφαιναν τα αυτιά και οι αστραπές έσκιζαν τον ουρανό, φωτίζοντάς τον σαν τεράστιοι προβολείς.

«Πετάμε πάρα-πάρα πολύ κοντά στο βουνό!», ούρλιαξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, καθώς το αερόστατο παρασυρόταν από το δυνατό άνεμο προς τη βουνοκορφή.

«Κρατήσου!», φώναξε έντρομη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

Εκείνη τη στιγμή το αερόστατο σωριάστηκε στα βράχια με έναν τεράστιο γδούπο και αναποδογύρισε πάνω στη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Προσγειωθήκαμε;», ρώτησε η Μικρή μυξοκλαίγοντας και κοιτώντας γύρω της.

«Ναι, πάνω στην κορφή του βουνού», απάντησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Που είναι και πάρα-πάρα-πάρα πολύ ψηλή, μάλιστα. Πώς θα κατεβούμε;»

«Αχ, όχι!», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Δηλαδή είμαστε κολλημένες εδώ πάνω; Τι θα κάνουμε;»

Εκείνη τη στιγμή ακούστηκε από λίγο πιο ψηλά μια χαρούμενη φωνή.

«Εί, φίλοι!», είπε η φωνή.

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα σήκωσαν τα κεφάλια τους και είδαν τον Βουνίσιο Μάικ από τα Ιμαλαία, ένα χαριτωμένο κατσικάκι, να τους χαμογελάει από την απέναντι κορφή.

«Η αλήθεια είναι ότι δεν περίμενα σήμερα να δω κόσμο να ανεβαίνει εδώ στα Ιμαλαία με τέτοια καταιγίδα», συνέχισε ο Βουνίσιος Μάικ από τα Ιμαλαία. «Δεν παίζεστε, κορίτσια!».

«Καλά, δεν κάναμε ακριβώς ορειβασία», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Έπεσε το αερόστατό μας και τώρα δεν μπορούμε να γυρίσουμε σπίτι μας».

«Ευτυχώς, πέσατε στην κατάλληλη περίπτωση», είπε ο Βουνίσιος Μάικ από τα Ιμαλαία. «Κανένας δεν ξέρει καλύτερα από μένα για βουνά και ορειβασίες! Λοιπόν, φίλοι, ο πιο εύκολος τρόπος για να κατεβείτε από εδώ πάνω είναι να ΠΗΔΗΞΕΤΕ!».

«Να πηδήξουμε;» ρώτησαν ανήσυχες, με μια φωνή, η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Ακριβώς!», απάντησε ο Βουνίσιος Μάικ από τα Ιμαλαία και με ένα μεγάλο άλμα εξαφανίστηκε μέσα στα σύννεφα. Δεν πέρασαν λίγα δευτερόλεπτα και εμφανίστηκε πάλι, γλιστρώντας προς το μέρος τους, κρεμασμένος από ένα τεράστιο, πολύχρωμο αλεξίπτωτο. «Δεν φαντάζομαι να φανταστήκατε πως θα σας έβαζα να πηδήξετε από τόσο ψηλά χωρίς ένα τέτοιο, ε;», είπε γελώντας.

«Ναι, αλλά εμείς δεν έχουμε αλεξίπτωτα», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Νο πρόμπλεμ», είπε ο Βουνίσιος Μάικ από τα Ιμαλαία.

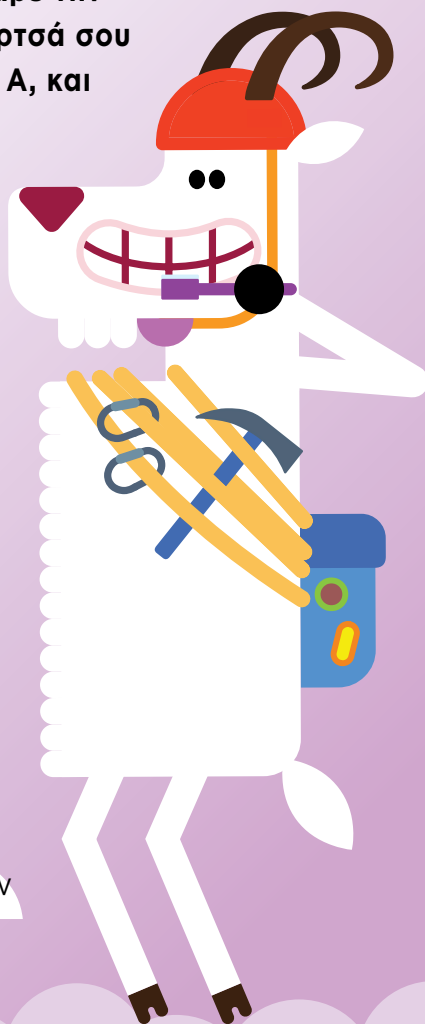
«Θα σας δανείσω από τα δικά μου. Πρώτα όμως θα πρέπει να μου δείξετε ότι μπορείτε να προσγειωθείτε, λυγίζοντας τα γόνατα και βουρτσίζοντας ταυτόχρονα τα δόντια σας. Και να το κάνετε σωστά, ε; Τα μπροστινά και τα πίσω, μέσα και έξω για δύο ολόκληρα λεπτά».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν μεταξύ τους. «Έγινε!», είπαν με μια φωνή.

Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου; Πριν συνεχίσουμε την ιστορία, πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και ξεκίνα κι εσύ το βούρτσισμα. Α, και μην ξεχάσεις να κρατάς όλη την ώρα τα γόνατά σου λυγισμένα!

«Ουάου!», είπε ο Βουνίσιος Μάικ από τα Ιμαλαία μόλις η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα τέλειωσαν το βούρτσισμα. «Κάνετε τέλεια δουλειά! Γι' αυτό, θα σας δώσω τα αλεξίπτωτά μου που θα σας μεταφέρουν με ασφάλεια κάτω, στη βάση του βουνού».

«Ευχαριστούμε!», φώναξαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κι ετοιμάστηκαν για το άλμα, δένοντας γύρω τους τις ζώνες των αλεξίπτωτων.

«Μην ξεχνάτε τα λυγισμένα γόνατα, ε;», είπε ο Βουνίσιος Μάικ από τα Ιμαλαία. «Και να θυμάστε να βουρτσίζετε τα δόντια σας κάθε βράδυ πριν πάτε για ύπνο! Έτοιμες τώρα; Με το τρία πάμε! Ένα, δύο, πηδήξτε!»,

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα πήδηξαν στο κενό. Μέσα σε μερικά δευτερόλεπτα, τα αλεξίπτωτά τους άνοιξαν και βρέθηκαν να αιωρούνται απαλά, κατεβαίνοντας προς το έδαφος.

«Ουάααα», φώναξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Πού λες να βρεθούμε αυτή τη φορά;»

«Δεν ξέρω», είπε η Μεγάλη, «αλλά αν κρίνω από τη βαθιά, σκοτεινή ζούγκλα εκεί κάτω, φαντάζομαι πως δεν θα κάνουμε πολύ ομαλή προσγείωση!».

Ποιος θα είναι ο επόμενος σταθμός σ' αυτή την απίθανη περιπέτεια της Μικρής Οδοντόβουρτσας και της Μεγάλης Οδοντόβουρτσας; Ανακάλυψέ το αύριο βράδυ...

ΔΙΑΣΧΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΜΙΑΝΜΑΡ

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έπεφταν αργά-αργά προς το έδαφος με τα αλεξίπτωτα που τους είχε δώσει ο Βουνίσιος Μάικ από τα Ιμαλάια.

Όταν έφτασαν όμως χαμηλά, φύσηξαν δυνατές ριπές αέρα που τις έσπρωξαν προς τη βαθιά, σκοτεινή ζούγκλα.

«Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, δεν μπορώ να φρενάρω!», φώναξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Φοβάμαι ότι θα πέσουμε πάνω σ' αυτό το γιγάντιο...»

«...δέντροoooooooooooo!», ούρλιαξε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, καθώς έπεσαν με δύναμη πάνω στα κλαριά ενός τεράστιου δέντρου.

«Πού είμαστε;», ρώτησε φοβισμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα, ξεπροβάλλοντας πίσω από ένα βουνό φύλλων που έκρυβε τα κλαριά.

«Δεν ξέρω», απάντησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Το μόνο που ξέρω είναι ότι δεν είμαστε πια πάνω στις βουνοκορφές».

«Κοίτα εκεί!», φώναξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, δείχνοντας μια παλιά γέφυρα από σκοινί, κρυμμένη ανάμεσα στις κορυφές των δέντρων. «Ίσως αυτή είναι η λύση που ψάχνουμε»,

«Καλά λες», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Έλα, πάμε!».

Η ζούγκλα γύρω τους ήταν γεμάτη θορύβους. Οι παπαγάλοι έβγαζαν παράξενους ήχους, οι τίγρεις βρυχιόντουσαν και οι μαϊμούδες...

«Τα εισιτήριά σας, παρακαλώ», είπε ο Μάρβιν ο Επιθεωρητής από τη Μιανμάρ - μια μεγάλη μαϊμού με επίσημο ύφος. Είχε βρεθεί μπροστά τους, πηδώντας από ένα κλαρί και τους έκλεινε το δρόμο.

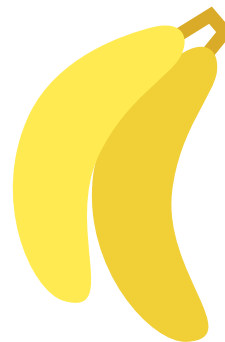
«Είστε στα σύνορα της Μιανμάρ», είπε. «Για να περάσετε από τη γέφυρα, πρέπει να πληρώσετε εισιτήριο 10 δολάρια».

«Μα, εμείς δεν έχουμε λεφτά μαζί μας», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Έχω αφήσει το πορτοφόλι μου στο σπίτι. Το μόνο πράγμα που κουβαλάμε μαζί μας είναι οι μπανάνες. Να σου τις δώσουμε αντί για εισιτήριο;».

«Μπανάνες;», είπε ο Μάρβιν ο Επιθεωρητής από τη Μιανμάρ.

«Και τι να τις κάνω εγώ τις...».

Γρήγορος σαν αστραπή, ο Μάρβιν ο Επιθεωρητής από τη Μιανμάρ άρπαξε τις μπανάνες και τις έχωσε στο στόμα του, πετώντας τις φλούδες πίσω από την πλάτη του.

«Μμμμμμμμμ, πεντανόστιμες!», μουρμούρισε. «Σκέτο λουκούμι!».

Τέλειωσε τη φράση του με ένα εκκωφαντικό ρέψιμο.

«Παρντόν», είπε, σκουπίζοντας το στόμα του. «Τρελαίνομαι για μπανάνες. Κι επειδή μου προσφέρατε τις δικές σας θα σας αφήσω να περάσετε τη γέφυρα τζάμπα. Πρώτα όμως, πρέπει να μου αποδείξετε ότι μπορείτε να τη διασχίσετε χωρίς να κοιτάτε κάτω».

«Και πώς θα το κάνουμε αυτό;», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Είναι απλό», απάντησε ο Μάρβιν ο Επιθεωρητής από τη Μιανμάρ.

«Θα κοιτάτε η μία την άλλη στα μάτια και παράλληλα θα βουρτσίζετε τα δόντια σας για δυο ολόκληρα λεπτά».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν. «Αυτό είναι πανεύκολο!», είπαν χαμογελώντας.

«Χμμμμ, θα το δούμε», είπε ο Μάρβιν ο Επιθεωρητής από τη Μιανμάρ.

«Για να σας δω!».

Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου; Πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και μπες κι εσύ στο παιχνίδι «βουρτσίζουμε-κοιταζόμαστε στα μάτια», όπως έκαναν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Τζάμι!», είπε ο Μάρβιν ο Επιθεωρητής από τη Μιανμάρ όταν πέρασαν τα δύο λεπτά. «Δεν κοιτάξατε κάτω ούτε μια φορά! Γι' αυτό θα σας αφήσω να διασχίσετε τη γέφυρά μου».

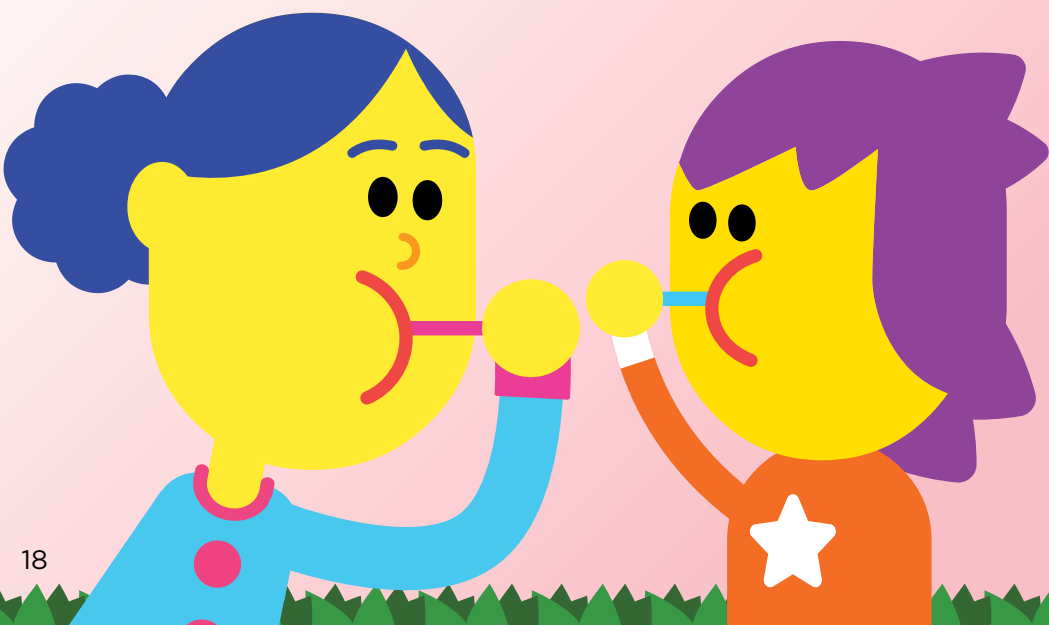
«Ευχαριστούμε!», είπαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, χοροπηδώντας ενθουσιασμένες. «Γεια σου!».

«Γεια σας και χαρά σας και μην ξεχνάτε να βουρτσίζετε τα δόντια σας κάθε βράδυ πριν πάτε για ύπνο. Και να το κάνετε, κοιτάζοντας η μία την άλλη στα μάτια».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα αποχαιρέτησαν τον Μάρβιν τον Επιθεωρητή από τη Μιανμάρ και ξεκίνησαν να διασχίσουν την ετοιμόρροπη γέφυρα.

«Κρατήσου καλά και πρόσεχε πού πατάς», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Η γέφυρα είναι πολύ γλιστερή και δεν θέλουμε σε καμία περίπτωση να πέσουμε!».

Πού θα βρεθούν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στη συνέχεια της περιπέτειάς τους; Ανακάλυψέ το αύριο βράδυ...

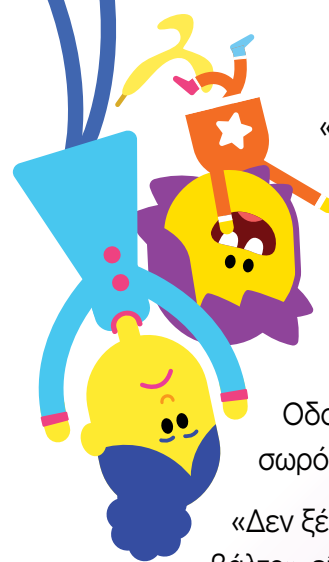

ΣΤΙΣ ΜΥΤΕΣ ΤΩΝ ΠΟΔΙΩΝ ΣΤΗΝ ΤΑΪΛΑΝΔΗ

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα είχαν σχεδόν διασχίσει την παλιά, σχοινένια γέφυρα, αφήνοντας πίσω τους τη Μιανμάρ και τον Μάρβιν τον Επιθεωρητή από τη Μιανμάρ.

Πρόσεχαν τόσο πολύ να μην ξεχαστούν και κοιτάζουν κάτω, όπως τους είχε πει εκείνος, ώστε δεν παρατήρησαν δυο μεγάλες φλούδες από μπανάνες που βρίσκονταν μπροστά τους. Ήταν οι φλούδες που είχε πετάξει πριν λίγο ο Μάρβιν ο Επιθεωρητής από τη Μιανμάρ πίσω από την πλάτη του.

«Ωωωωωωωωωωωωωωωω», φώναξαν και οι δυο μαζί, γλιστρώντας στις μπανανόφλουδες, ώσπου τελικά έπεσαν από τη γέφυρα. Έπεφταν, έπεφταν και κατέληξαν σ' έναν βαθύ, σκοτεινό βάλτο με ένα τεράστιο ΠΛΟΠ!

«Ίουουουουουουουου!», τσίριξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, ξεπροβάλλοντας πίσω από ένα σωρό από γλοιώδη πρασινάδα. «Τώρα, πού είμαστε;»

«Δεν ξέρω, αλλά νομίζω ότι πέσαμε σ' έναν πολύ μεγάλο βάλτο», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

Εκείνη τη στιγμή, μέσα από το σκοτάδι, ακούστηκε μια ψιθυριστή φωνή.

«Σςςςςςςςςςςςςςςςςςςς».

Δίπλα τους, σ' ένα μεγάλο κρίνο, είχε μόλις προσγειωθεί μια παχουλή πράσινη βατραχίνα. «Ενοχλείτε τους καλεσμένους μου», είπε θυμωμένη, χτυπώντας τα γλιστερά χείλη της. «Και, συγχωρείστε με, αλλά αυτός εδώ δεν είναι κάποιος τυχαίος βάλτος! Είναι το Σπα της Κυρίας Πράσινης κι εγώ είμαι η κυρία Πράσινη από την Ταϊλάνδη. Μήπως θέλετε μια χαλαρωτική μάσκα αγγουριού για τα μάτια;».

«Ε... συγγνώμη», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Θέλω να πω, ευχαριστούμε για την προσφορά, αλλά είναι αδύνατο να μείνουμε. Πρέπει να πάμε...».

«Σςς! Ησυχία, παρακαλώ!», έκανε η κυρία Πράσινη από την Ταϊλάνδη, κοιτώντας γύρω της νευρικά. «Οι πελάτες μου οι κροκόδειλοι θυμώνουν πολύ όταν τους ενοχλούμε. Ελάτε, ελάτε, ηρεμήστε αγάπες μου, δεν ήταν τίποτα...».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κοίταξαν κι αυτές γύρω τους. Καμιά δεκαριά κροκόδειλοι χαλάρωναν μέσα στο χλιαρό νερό, με τα σαν χάντρες μάτια τους καλυμμένα από μάσκες αγγουριού και τα κοφτερά δόντια τους να λάμπουν.

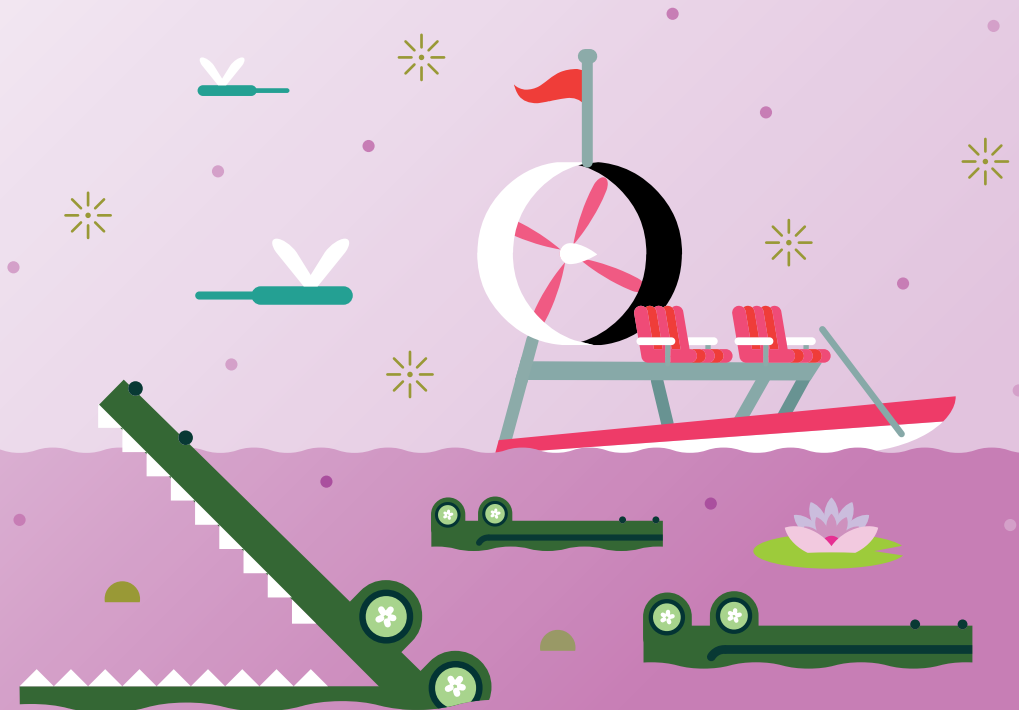
«Για σταθείτε!», φώναξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Βάρκα είναι αυτό που βλέπω;»

Μισοκρυμμένη σε μια συστάδα δέντρων, ήταν μια βάρκα, από αυτές τις γρήγορες που είναι ιδανικές για τα επικίνδυνα ταξίδια στη ζούγκλα.

«Μ' αυτήν μπορούμε να γυρίσουμε σπίτι!», είπε ενθουσιασμένη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Αχ, θα μας τη δανείσετε, κυρία Πράσινη από την Ταϊλάνδη; Σας παρακαλούμεεεε».

«Αχ ναι, σας ικετεύουμε», κλαψούρισε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Εντάξει, εντάξει, σωπάστε τώρα», είπε η κυρία Πράσινη από την Ταϊλάνδη. «Θα σας τη δανείσω αλλά, προηγουμένως, θα πρέπει να μου αποδείξετε ότι μπορείτε να περάσετε πάνω από τα κρίνα χωρίς να ακουστείτε, στις μύτες των ποδιών, βουρτσίζοντας ταυτόχρονα τα δόντια σας. Να, όπως εγώ».

Η κυρία Πράσινη από την Ταϊλάνδη άπλωσε πρώτα το ένα, μακρύ σαν λάστιχο, πράσινο πόδι της, μετά το άλλο, και περπάτησε κομπά και αθόρυβα, στις μύτες των ποδιών, πάνω στα λουλούδια.

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Αυτό είναι εύκολο», είπαν. «Πάμε!».

Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου; Πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και μπες κι εσύ στο παιχνίδι «βουρτσίζουμε-περπατάμε στις μύτες» με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Αγάπες μου, τα δόντια σας λάμπουν σαν αστέρια!», φώναξε η κυρία Πράσινη από την Ταϊλάνδη όταν, δύο λεπτά αργότερα, η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα τέλειωσαν το βούρτσισμα. «Κι ευτυχώς, δεν ενοχλήσατε ούτε έναν από τους πελάτες μου! Άντε λοιπόν πάρτε τη βάρκα μου και φύγετε, αρκεί να μην κάνετε καθόλου θόρυβο».

«Ευχαριστούμε πάρα πολύ! Γεια σας!», ψιθύρισαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, πηδώντας μέσα στη βάρκα.

Ξαφνικά ακούστηκε ένας τρομερός θόρυβος, καθώς η μηχανή πήρε απότομα μπροστά, ξυπνώντας όλους τους πελάτες της κυρίας Πράσινης από την Ταϊλάνδη.

«Συγγνώμηnnnnnnnn!», φώναξε από μακριά η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, καθώς η βάρκα ορμούσε προς το ποτάμι, αφήνοντας πίσω την κυρία Πράσινη από την Ταϊλάνδη να βράζει από το θυμό της.

«Αναρωτιέμαι πού θα βρεθούμε τώρα!», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Το μόνο που εύχομαι είναι να μη μας ακολουθήσαν οι κροκόδειλοι και να φύγουμε για πάντα από αυτή τη ζούγκλα!», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

Σε ποιο σημείο του πλανήτη θα βρεθούν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στη συνέχεια της περιπέτειάς τους; Ανακάλυψε το αύριο βράδυ...

ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΗΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ

Η βάρκα έτρεχε σαν σαΐτα στο ποτάμι, παίρνοντας τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα μακριά από το Σπα της κυρίας Πράσινης από την Ταϊλάνδη και των κροκόδειλων που είχε για πελάτες.

«Πολλή φασαρία κάνει η μηχανή, ε;» φώναξε δυνατά η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα για να ακουστεί η φωνή της.

«Ναι, αλλά έχει πολλή πλάκα!», χαχάνισε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.
«Αναρωτιέμαι πού να πηγαίνουμε τώρα...»

«Δεν έχω ιδέα», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, αλλά πρέπει να προσέχουμε να μην εξοκείλουμε στην όχθη... ΟΧΙ!!! Πρόσεχε!!!».

Με μια απότομη manóvbra η βάρκα ξέφυγε από την πορεία της και χτύπησε πάνω στις όχθες του ποταμού, καταλήγοντας με ένα τεράστιο ΣΠΛΑΣΣΣΣ σ' ένα βουνό από λάσπη!

«Ωχ, όχι, τι θα κάνουμε τώρα;», φώναξε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.
«Πάλι κολλήσαμε!».

«Μη φοβάσαι. Κοίτα εκεί πάνω!», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, δείχνοντας ένα ξύλινο σπιτάκι στην κορυφή ενός τεράστιου δέντρου.
«Έλα, πάμε να δούμε ποιοι μένουν εκεί. Ίσως μπορέσουν να μας βοηθήσουν να γυρίσουμε σπίτι».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα δεν έχασαν χρόνο κι άρχισαν να σκαρφαλώνουν στα κλαριά. Όταν έφτασαν στην κορυφή διαπίστωσαν ότι το μικρό σπιτάκι ήταν φτιαγμένο αποκλειστικά από κορμούς δέντρων.

Ξαφνικά, η πόρτα του άνοιξε διάπλατα και μπροστά τους στάθηκε ένας ιπτάμενος σκίουρος που φορούσε μια λευκή ρόμπα και στο μέτωπό του είχε στερεωμένη μια μεγάλη λάμπα.

«Επιτέλους!», είπε. «Οι ασθενείς μου! Ψάχνετε για οδοντογιατρό;»

«Όχι ακριβώς», απάντησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, πηδώντας από το διπλανό κλαρί. «Στην πραγματικότητα, ψάχνουμε να βρούμε έναν τρόπο να φύγουμε από αυτή τη ζούγκλα».

«Μάλιστα...», έκανε ο σκίουρος. «Τέλος πάντων, επιτρέψτε μου να σας συστηθώ: είμαι ο Οδοντο-Μαγο-Γιατρός από την Ινδονησία και, ευτυχώς για σας, δεν είμαι ένας οποιοσδήποτε οδοντογιατρός, αλλά ένας ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ ΜΑΓΟΣ».

Επί τόπου, ο Οδοντο-Μαγο-Γιατρός από την Ινδονησία άρχισε να περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό του τόσο γρήγορα ώστε στο τέλος έμοιαζε με στήλη από καπνό. Κι όταν σταμάτησε να γυρνάει, είδαν ότι φορούσε μια φανταχτερή κάπα σούπερ-ήρωα, γεμάτη χρυσά αστέρια.

«Ιδού!», είπε. «Ο Οδοντο-Μαγο-Γιατρός από την Ινδονησία στις υπηρεσίες σας. Μ' αυτήν την τρομερή κάπα μπορώ εύκολα να πετάω, γλιστρώντας ανάμεσα στα δέντρα. Μπορείτε να το κάνετε κι εσείς αν θέλετε, αρκεί να μου δείξετε ότι, καθώς πετάτε δεξιά, αριστερά και πίσω πάλι, μπορείτε να βουρτσίζετε ταυτόχρονα και τα δόντια σας. Αν τα καταφέρετε, θα σας χαρίσω από μια τέτοια κάπα για να πετάτε ανάμεσα στις κορυφές των δέντρων σαν εμένα!».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Έγινε!», φώναξαν, χοροπηδώντας ενθουσιασμένες.

«Ωραία, πάμε να το κάνουμε», είπε ο Οδοντο-Μαγο-Γιατρός από την Ινδονησία. «Και να θυμάστε ότι απαιτώ τέλεια τεχνική βουρτσίσματος: τα μπροστινά και τα πίσω δόντια, από μέσα και απ' έξω για δύο ολόκληρα λεπτά».

Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου; Πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και άρχισε να πετάς μαζί με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, για να δούμε τι θα γίνει μετά.

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα ξεκίνησαν το βούρτσισμα, γλιστρώντας απαλά στον αέρα πότε αριστερά, πότε δεξιά και ξανά πίσω.

«Εξαιρετικά!» είπε ο Οδοντο-Μαγο-Γιατρός από την Ινδονησία όταν τελείωσαν. «Ήταν η καλύτερη πτήση που έχω δει ποτέ στη ζωή μου, αλλά και το πιο λαμπερό βούρτσισμα! Ορίστε και η ανταμοιβή σας: οι δυο κάπες».

Τους έδωσε δύο καταπληκτικές κάπες, κατακόκκινες, γυαλιστερές, κεντημένες με χρυσά αστέρια, ακριβώς σαν τη δική του.

«Φορέστε τις γύρω από το λαιμό σας και μόλις είστε έτοιμες, πάρτε φόρα και πετάξτε!».

«Ευχαριστούμε», είπαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, στερεώνοντας τις κάπες τους. «Γεια σας!».

Πήραν μια βαθιά ανάσα και βούτηξαν στο κενό. Στη στιγμή, οι κάπες τους άνοιξαν σαν αλεξίπτωτα και βρέθηκαν να πετούν ανάλαφρα ανάμεσα στις κορυφές των δέντρων, αφήνοντας πίσω τον Οδοντο-Μαγο-Γιατρό από την Ινδονησία και το μικρό ξύλινο σπιτάκι του.

«Γιούχουουουουουουουουουου!», γέλασε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Είναι τέλειο! Για πόσο λες θα μπορέσουμε να μείνουμε στον αέρα;»

«Δεν ξέρω», απάντησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, «αλλά νομίζω ότι πετάμε προς τη θάλασσα κι αυτό σημαίνει ότι, αν δεν προσγειωθούμε σύντομα, θα γίνουμε μούσκεμα!»

Ποιος είναι ο επόμενος σταθμός στην περιπέτεια της Μικρής Οδοντόβουρτσας και της Μεγάλης Οδοντόβουρτσας; Ανακάλυψέ το αύριο βράδυ...

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ

Φορώντας τις κατακόκκινες λαμπερές κάπες τους, η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα βρέθηκαν να πετούν πάνω από τον απέραντο ωκεανό, αφήνοντας πίσω τους τον Οδοντο-Μαγο-Γιατρό από την Ινδονησία και το δεντρόσπιτό του.

Ξαφνικά, ο αέρας έγινε πολύ ψυχρός και ο άνεμος σταμάτησε.

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα άρχισαν να πέφτουν όλο και πιο χαμηλά.

«Ωχ, όχι!», είπε φοβισμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Η κάπα μου δεν λειτουργεί!».

«Ούτε η δική μου», φώναξε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Γρήγορα, πρέπει να προσπαθήσουμε να φτάσουμε σ' εκείνη την παραλία! Δεν έχω καμιά όρεξη να βρεθούμε μέσα στο νερό».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έστριψαν με κόπο τα σώματά τους προς την ακτή κι ετοιμάστηκαν για πολύ απότομη προσγείωση, Μ' ένα δυνατό γδούπο έσκασαν στο έδαφος, σκορπίζοντας ολόγυρα άμμο, κοχύλια και φύκια. Τινάχτηκαν και κοίταξαν γύρω τους.

Εκείνη τη στιγμή, μέσα από τη θάλασσα εμφανίστηκε μια γιγάντια χελώνα που κουβαλούσε πάνω στο καβούκι της μια παρέα από ζώα-επιβάτες. Πλησίασε τη μικρή ξύλινη προβλήτα κι ένα-ένα τα ζωάκια άρχισαν να κατεβαίνουν, κουβεντιάζοντας χαρούμενα μεταξύ τους.

«Ίσως μπορέσει να μας βοηθήσει η χελώνα!», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, βλέποντας να αποβιβάζεται και ο τελευταίος επιβάτης, ένας μικρός αστερίας.

«Μπορεί να έχεις δίκιο», συμφώνησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Γεια σου χελώνα», χαιρέτησε. «Μήπως γνωρίζεις πώς μπορούμε να φύγουμε από αυτήν την παραλία;».

«Αχ, λυπάμαι πάρα πολύ», είπε η χελώνα, «αλλά μόλις χάσατε την τελευταία χελωνο-ξενάγηση της ημέρας. Ελάτε καλύτερα αύριο». Και μ' αυτά τα λόγια άρχισε να απομακρύνεται κολυμπώντας».

«Δεν θέλουμε να κάνουμε ξενάγηση!», φώναξε από μακριά η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Το μόνο που θέλουμε είναι να πάμε σπίτι μας!».

Όμως η χελώνα συνέχισε να κολυμπά και σε λίγο χάθηκε κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας, αφήνοντας πίσω της μόνο μπουρμπουλήθρες.

«Περίμενε!», φώναξε πάλι η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Δεν γίνεται να κοιμηθούμε εδώ, στην παραλία!».

«Να κοιμηθείτε στην παραλία;». Το κεφάλι της χελώνας ξεπρόβαλε ξαφνικά από το νερό. «Όχι όσο είμαι εγώ υπεύθυνος σ' αυτήν εδώ την παραλία. Είμαι ο Ναύαρχος Τομ από την Ινδονησία κι ένας ναύαρχος δεν αφήνει ποτέ το πλήρωμά του αβοήθητο».

Κοίταξε τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα από πάνω μέχρι κάτω. «Πώς τα πάτε με τα θαλασσοπόδαρα;».

«Τι εννοείτε;», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Ότι θα σας πάρω από εδώ, αλλά πρώτα πρέπει να μου αποδείξετε ότι είστε άπιαστες στην ισορροπία γιατί, διαφορετικά, θα με κάνετε να βρεθώ ανάποδα μέσα στο νερό».

«Είμαστε καταπληκτικές στην ισορροπία», τον διαβεβαίωσε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Πολύ καλά λοιπόν», είπε ο Ναύαρχος Τομ από την Ινδονησία. «Για να σας δω να ισορροπείτε πάνω στο ένα πόδι, βουρτσίζοντας παράλληλα τα δόντια σας, και θα σας πάω στο διπλανό νησί για να φύγετε».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Έγινε!», είπαν με μια φωνή.

«Σας προειδοποιώ πάντως ότι δεν είναι τόσο εύκολο όσο νομίζετε»,
είπε ο Ναύαρχος Τομ από την Ινδονησία. «Το πιο βασικό είναι να
βουρτσίζετε τα δόντια σας σωστά – μπροστά και πίσω, μέσα και έξω, για
δύο ολόκληρα λεπτά».

«Φύγαμε!», φώναξαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και
η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

**Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις βουρτσίσει
τα δόντια σου; Πάρε την οδοντόκρεμα
και την οδοντόβουρτά σου και
βούρτσισε τα δόντια σου όπως κάνουν
η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη
Οδοντόβουρτσα! Θυμήσου μόνο να
βουρτσίζεις, ισορροπώντας στο ένα πόδι.**

«Άψογη δουλειά!», είπε ενθουσιασμένος ο Ναύαρχος Τομ από την
Ινδονησία μόλις τελείωσαν. «Βουρτσίσατε τα δόντια σας στο ένα πόδι
και δεν χάσατε ούτε στιγμή την ισορροπία σας. Με μεγάλη χαρά θα σας
πάω στο διπλανό νησί. Άντε, ανεβείτε!».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα πήδηξαν πάνω
στο γιγάντιο καβούκι του Ναυάρχου Τομ από την Ινδονησία, που άρχισε
να κολυμπά προς την ανοικτή θάλασσα.

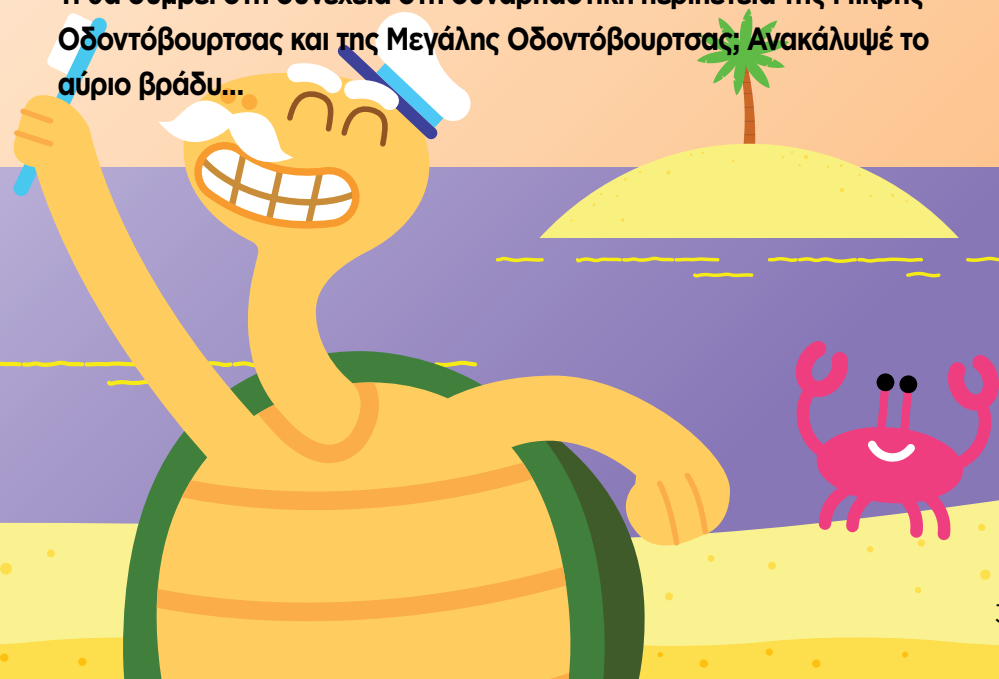
«Κι αυτό το διπλανό νησί», ρώτησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, «πού
ακριβώς βρίσκεται!».

«Ένα μικρό νησάκι είναι», απάντησε ο Ναύαρχος Τομ από την
Ινδονησία. «Το λένε Νησί του Καγκουρό».

«Νησί του Καγκουρό;», επανέλαβε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.
«Ακούγεται πολύ ενδιαφέρον!».

«Αχ, όχι», αναστέναξε στενοχωρημένη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Θα
γυρίσουμε άραγε ποτέ στο σπίτι μας;».

**Τι θα συμβεί στη συνέχεια στη συναρπαστική περιπέτεια της Μικρής
Οδοντόβουρτσας και της Μεγάλης Οδοντόβουρτσας; Ανακάλυψέ το
αύριο βράδυ...**

ΣΕΡΦΑΡΟΝΤΑΣ ΜΕΣΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κάθισαν άνετα στο γιγάντιο καβούκι του Ναυάρχου Τομ από την Ινδονησία για ν' απολαύσουν το θαλασσινό ταξίδι προς το Νησί του Καγκουρό που φαινόταν μακριά στον ορίζοντα.

Όταν πλησίασαν αρκετά, ο Ναύαρχος Τομ από την Ινδονησία σταμάτησε.

«Εντάξει παιδιά!», είπε. «Αυτό είναι το Νησί του Καγκουρό. Πιο κοντά δεν πάω».

Και μ' αυτά τα λόγια ανασήκωσε το καβούκι του, με αποτέλεσμα η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα να βρεθούν κουτρουβαλώντας στην αμμουδιά.

«Αποχαιρετώ το πλήρωμα!», έκανε χαμογελώντας και μετά εξαφανίστηκε κάτω από το νερό.

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κοίταξαν γύρω τους. Το νησί ήταν απίστευτα μικρό κι εκτός από ένα μοναχικό φοινικόδεντρο στη μέση δεν είχε τίποτε άλλο πάνω του. Στην πραγματικότητα δεν υπήρχε τίποτε άλλο ούτε πάνω ούτε γύρω του μέχρι εκεί που έβλεπε το μάτι, εκτός από τα τεράστια κύματα που έσκαγαν στην ακτή.

«Μα, καλά, δεν μπορεί να μας άφησε μόνες πάνω σε ένα έρημο νησάκι...», έκανε τρομαγμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Πώς θα καταφέρουμε να διασχίσουμε αυτά τα τεράστια κύματα;» αναρωτήθηκε εξίσου τρομαγμένη και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

Εκείνη τη στιγμή ακούστηκε μια δυνατή φωνή. «ΓΙΟΥΧΟΥΟΥΟΥΟΥ! Έρχεται ο Τσαντ Χόπμαν από Εκεί που δεν τον Περιμένεις!».

Ξαφνικά, εμφανίστηκε μπροστά τους ένα καγκουρό πάνω σε μια μεγάλη κόκκινη σανίδα του σερφ. «Δεν υπάρχει κανένα θέμα με τα μεγάλα κύματα», είπε, πηδώντας πάνω στην άμμο και παίρνοντας τη σανίδα του. «Γι' αυτά άλλωστε ήρθα κι εγώ εδώ. Να συστηθώ, όμως: Τσαντ Χόπμαν από Εκεί που δεν τον Περιμένεις, Επαγγελματίας Σέρφερ».

«Θέλεις να πεις πως ήρθες σ' αυτό το ερημονήσι επίτηδες;», ρώτησε εμβρόντητη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Ακριβώς, γιατί είμαι επαγγελματίας», είπε ο Τσαντ. «Σκοπός της ζωής μου είναι να ψάχνω με το υδροπλάνο μου τα πιο μεγάλα κύματα».

«Υδροπλάνο;», ρώτησαν με μια φωνή η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Ποιο υδροπλάνο;»

«Αυτό!», είπε ο Τσαντ, δείχνοντας προς το φοινικόδεντρο. «Να το!».

Αστραπιαία, το δέντρο σωριάστηκε στην άμμο και στη θέση του εμφανίστηκε ένα καταπληκτικό υδροπλάνο, με τον έλικά του να αστράφτει κάτω από τον ήλιο.

«Ουάου!», έκανε η Μικρή Οδοντόβουρτσα κι άρχισε να χοροπηδάει ενθουσιασμένη. «Χώρο για επιβάτες έχει;»

«Εξαρτάται. Είστε αρκετά καλοί;», ρώτησε ο Τσαντ Χόπμαν από Εκεί που δεν τον Περιμένεις. «Δεν έχω την πολυτέλεια να χασομεράω με ερασιτέχνες!»

«Πιο επαγγελματίες πεθαίνεις!», είπαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«ΟΚ, αν με πείσετε ότι μπορείτε να πηδάτε ψηλά και να βουρτσίζετε ταυτόχρονα τα δόντια σας σαν επαγγελματίες, έχετε από μια θέση στο ταξίδι μου».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Σύμφωνοι!», είπαν.

«Τέλεια», είπε ο Τσαντ Χόπμαν από Εκεί που δεν τον Περιμένεις.

«Λάβετε θέσεις!».

**Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις βουρτσίσει τα
δόντια σου; Πάρε την οδοντόκρεμα και την
οδοντόβουρτσά σου και ξεκίνα να πηδάς ψηλά
και να βουρτσίζεις ταυτόχρονα τα δόντια σου,
μαζί με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη
Μεγάλη Οδοντόβουρτσα..**

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή
Οδοντόβουρτσα ξεκίνησαν αμέσως να
βουρτσίζουν τα δόντια τους, χοροπηδώντας
ταυτόχρονα όσο πιο ψηλά μπορούσαν.

«Μπράβο, κουταβάκια μου!», είπε ο Τσαντ
Χόπμαν από Εκεί που δεν τον Περιμένεις
όταν πέρασαν τα δύο λεπτά.

«Ανεβείτε στο υδροπλάνο μου και θα σας πάω όπου θέλετε!»

«Αλήθεια λες;», ρώτησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Μπορείς δηλαδή
να μας πας στο σπίτι μας;».

«Και βέβαια μπορώ!», απάντησε ο Τσαντ Χόπμαν από Εκεί που δεν τον
Περιμένεις. «Δέστε τις ζώνες σας και ετοιμαστείτε για απογείωση».

Το υδροπλάνο όρμησε στον ουρανό και πήρε κατεύθυνση προς ένα
πυκνό δάσος που φαινόταν μακριά στον ορίζοντα.

«Αυτό μοιάζει με τροπικό δάσος», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.
«Ίσως, όταν το περάσουμε, θα φτάσουμε σπίτι».

«Γιούπιιιιι!!!!!!», φώναξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Γιατί κάνει έτσι η
μηχανή όμως;»

«Δεν ξέρω», απάντησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, τρομαγμένη.
«Φοβάμαι ότι τελειώνουν τα καύσιμα».

**Τι θα συμβεί στη συνέχεια, στη συναρπαστική περιπέτεια της Μικρής
Οδοντόβουρτσας και της Μεγάλης Οδοντόβουρτσας; Ανακάλυψε το
αύριο βράδυ...**

ΑΝΩΜΑΛΗ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ ΣΤΟ ΤΡΟΠΙΚΟ ΔΑΣΟΣ

Το μικρό υδροπλάνο πετούσε πάνω από το δάσος, με τη μηχανή του να κάνει παράξενους ήχους, λες και είχε έναν πολύ άσχημο βήχα.

«Η μηχανή μάς αφήνει χρόνους, παιδιά», φώναξε δυνατά ο Τσαντ Χόπμαν από Εκεί που δεν τον Περιμένεις για ν' ακουστεί πάνω από τον τρομερό θόρυβο, χτυπώντας με απόγνωση τους δείκτες πάνω στον πίνακα των οργάνων. «Πρέπει οπωσδήποτε να προσγειωθούμε».

«Μα εδώ είναι δάσος, μόνο δέντρα έχει», είπε φωναχτά η Μικρή Οδοντόβουρτσα, σκύβοντας να κοιτάξει.

«Μισό λεπτό!», είπε ο Τσαντ Χόπμαν από Εκεί που δεν τον Περιμένεις. «Κοιτάξτε εκεί κάτω, βλέπω ένα ξέφωτο».

Εκεί που έδειχνε ήταν μια γυμνή λωρίδα από πράσινο χορτάρι, που έμοιαζε ιδανική για αναγκαστικές προσγειώσεις.

Καθώς ο Τσαντ Χόπμαν από Εκεί που δεν τον Περιμένεις έστριβε το υδροπλάνο προς το ξέφωτο, η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα αγκαλιάστηκαν σφικτά κι έκλεισαν τα μάτια για να μη βλέπουν.

Ένωσαν το υδροπλάνο να χάνει συνέχεια ύψος, μέχρι που βρέθηκε στο έδαφος με ένα τεράστιο ΜΠΑΜ και σύρθηκε, σταματώντας πάνω σ ένα μεγάλο, παλιό κούτσουρο.

«Ω, ρε φίλε!», έκανε ο Τσαντ Χόπμαν από Εκεί που δεν τον Περιμένεις, πηδώντας από το πιλοτήριο για να εξετάσει το μεγάλο βαθούλωμα στη μια πλευρά του υδροπλάνου. «Θα χρειαστεί ειδικός για να το φτιάξει αυτό. Φοβάμαι ότι θα χρειαστεί να συνεχίσετε το δρόμο σας χωρίς εμένα», πρόσθεσε απολογητικά.

«Δεν πειράζει», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Σ' ευχαριστούμε που μας έφερες μέχρι εδώ».

«Ουάου, κοιτάξτε! Δεν έχω δει ποτέ πιο κομψό διάδρομο προσγείωσης!», είπε με θαυμασμό η Μικρή Οδοντόβουρτσα, ακολουθώντας τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα που άρχισε να περπατάει παράλληλα με τις ολόισιες, τέλειες λουρίδες που ήταν χαραγμένες πάνω στο πλούσιο χορτάρι. «Τι είναι αυτό που ακούγεται», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Λες και κάποιος κλαίει».

Και είχε δίκιο. Εκεί, στην άκρη της πρασιάς, ακουμπώντας πάνω σε μια αστραφτερή μηχανή κουρέματος του γκαζόν, ήταν μια λεοπάρδαλη. Είχε βάλει το κεφάλι ανάμεσα στα πόδια κι έδειχνε ότι ήταν σε απόγνωση.

«Αχ τι έπαθα!», κλαψούριζε. «Πάει το υπέροχο γρασίδι μου, καταστράφηκε! Ξέρετε πόσο χρόνο μου πήρε για να κάνω τόσο ίσιες τις λωρίδες; Μήνες!».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κοίταξαν τις τεράστιες, λασπωμένες αυλακίες που είχε αφήσει το υδροπλάνο πάνω στο πανέμορφο γρασίδι.

«Ω, τι κρίμα...», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Λυπούμαστε πάρα πολύ...».

«Έχουμε κι εμείς έναν τέτοιο κήπο στο σπίτι», αναστέναξε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Αχ και να μπορούσαμε να γυρίσουμε πίσω», πρόσθεσε. «Τώρα έχουμε παγιδευτεί στη ζούγκλα».

«Έχω μια ιδέα», την έκοψε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Γιατί δεν δανειζόμαστε τη μηχανή του γκαζόν για ν' ανοίξουμε ένα μονοπάτι στη ζούγκλα».

«Ούτε να το σκέφτεστε!», πετάχτηκε η λεοπάρδαλη. «Αυτό είναι ένα εργαλείο ακριβείας και είναι δικό μου Είμαι ο Κλίφορντ Σ. Όσελοτ από τον Αμαζόνιο και δεν δίνω τη μηχανή μου σε ξένους!».

«Χμμμ», έκανε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, ξύνοντας το πηγούνι της. Δίπλα στην πρασιά υπήρχε μια μεγάλη πινακίδα που έγραφε, 'Μην πατάτε το γρασίδι'. «Λοιπόν, ξέρεις κάτι;», είπε, καθώς μια ιδέα γεννιόταν στο μυαλό της. «Αν δεν μπορούμε να γυρίσουμε σπίτι μας, τότε θα μείνουμε αναγκαστικά εδώ», συνέχισε. «Θα πατάμε με τις βρόμικες, λασπωμένες μπότες μας πάνω στην τέλεια πρασιά σου - ή, μάλλον, όχι μόνο θα πατάμε, αλλά θα χοροπηδάμε και θα τρέχουμε και θα γλιστράμε και θα κάνουμε τούμπες...»

«Εντάξει, εντάξει!», φώναξε ο Κλίφορντ Σ. Όσελοτ από τον Αμαζόνιο.

«Πάρτε τη μηχανή του γκαζόν αλλά σας προειδοποιώ ότι είναι πανίσχυρη και θα χρειαστείτε μεγάλη δύναμη για να την κουμαντάρετε. Θα σας τη δανείσω αν μου αποδείξετε ότι μπορείτε να βουρτσίζετε τα δόντια σας για δύο ολόκληρα λεπτά, κρατώντας ταυτόχρονα το άλλο χέρι σας ψηλά πάνω από το κεφάλι σας».

Ο Κλίφορντ Σ. Όσελοτ από τον Αμαζόνιο σήκωσε ψηλά την πατούσα του για να τους δείξει.

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Σιγά το δύσκολο!», γέλασαν. «Πάμε να το κάνουμε!».

«Τέλεια!», είπε ο Κλίφορντ Σ. Όσελοτ από τον Αμαζόνιο.

«Δείξτε μου το Σούπερ Δυνατό Βούρτσισμα».

Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις αρκετή δύναμη για να κουμαντάρεις τη μηχανή του γκαζόν; Αν δεν έχεις βουρτσίσει ακόμη τα δόντια σου, πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και κάνε Σούπερ Δυνατό Βούρτσισμα, σαν τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Τα καταφέρατε πάρα πολύ καλά, κορίτσια!», είπε ο Κλίφορντ Σ. Όσελοτ από τον Αμαζόνιο, φανερά εντυπωσιασμένος με τη δύναμη της Μικρής Οδοντόβουρτσας και της Μεγάλης Οδοντόβουρτσας. «Θα σας δανείσω τη μηχανή του γκαζόν για να σας βοηθήσει να γυρίσετε σπίτι σας».

«Τέλεια!», είπαν και οι δύο, χοροπηδώντας από τη χαρά τους που θα έπαιρναν και πάλι το δρόμο του γυρισμού. «Γιέ σου και σ' ευχαριστούμε πολύ!».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα τράβηξε το σκοινί της μηχανής που, με ένα δυνατό βρυχηθμό, πήρε μπροστά.

«Ουάου!», έκανε η Μικρή Οδοντόβουρτσα μόλις ξεκίνησαν, παρακολουθώντας τις κοφτερές λεπίδες της μηχανής ν' ανοίγουν μπροστά τους ένα καθαρό, λείο μονοπάτι. «Αν συνεχίσουμε μ' αυτό το ρυθμό, θα φτάσουμε σπίτι πριν καλά-καλά το καταλάβουμε!».

«Ναι», συμφώνησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Αρκεί να κρατιέσαι καλά, γιατί ποιος ξέρει τι μπορεί να συμβεί αν χαλαρώσουμε!».

Τι θα συμβεί στη συνέχεια, στη συναρπαστική περιπέτεια της Μικρής Οδοντόβουρτσας και της Μεγάλης Οδοντόβουρτσας; Ανακάλυψέ το αύριο βράδυ...

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ ΣΤΟ ΠΕΡΟΥ

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κρατιόνταν με όλη τους τη δύναμη, καθώς η μηχανή του γκαζόν άνοιγε, τρέμοντας ολόκληρη, το δρόμο μέσα στο σκοτεινό, τροπικό δάσος. Η μηχανή ήταν πραγματικά πανίσχυρη και είχαν εξαντληθεί από την προσπάθεια.

«Είμαι τόσο κουρασμένη», κλαψούρισε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Κι εγώ το ίδιο», έκανε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Δεν νομίζω ότι... αντέχω... άλλο... ΟΧΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ».

Ξαφνικά, το χερούλι γλίστρησε από τα χέρια τους και η μηχανή πετάχτηκε με θόρυβο, ακυβέρνητη, προς τα μπροστά, φτάνοντας σχεδόν μέχρι τον πολυσύχναστο δρόμο που ανηφόριζε την πλαγιά του βουνού.

«Στάσου, αυτός είναι κανονικός δρόμος!», φώναξε έντρομη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

ΜΠΙΠ, ΜΠΙΙΙΙΠ! Η δυνατή κόρνα έσκισε τον αέρα, καθώς από τη στροφή ξεπρόβαλε ένα κατακόκκινο αγωνιστικό αυτοκίνητο που έτρεχε με ιλιγγιώδη ταχύτητα προς τη μηχανή του γκαζόν. Με ένα τρομαχτικό στρίγκλισμα των φρένων, το αυτοκίνητο σταμάτησε ίσα-ίσα πριν πέσει πάνω της.

«Έεε, αμίγκος!». Ένας φανερά εκνευρισμένος βραδύποδας, με το αγωνιστικό κράνος του να ξεπροβάλλει πάνω από το παρμπρίζ, κουνούσε τα μακριά χέρια του με απελπισία. «Θα μου πείτε τι γυρεύετε στο Περού, κάνοντας κηπουρική στη μέση του δρόμου;»

«Θα σου εξηγήσω», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, παίρνοντας μια βαθιά ανάσα. «Πρώτα πέσαμε από τον καναπέ, μετά δανειστήκαμε το αερόστατο του Βασιλιά Λίο από την Τανζανία, μετά εγκλωβιστήκαμε σ' ένα βουνό, μετά γλιστρήσαμε στο κενό από μια γέφυρα, περπατήσαμε στο βάλτο στις μύτες των ποδιών, πετάξαμε ανάμεσα στα δέντρα της ζούγκλας, επιβιβαστήκαμε στο καβούκι μιας χελώνας, πέσαμε με το υδροπλάνο στο τροπικό δάσος...»

«Όπα, όπα!», φώναξε ο βραδύποδας. «Πιο σιγά, αμίγκος! Πήρες πολλή φόρα!».

«Συγγνώμη», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Είναι που βιαζόμαστε να πάμε σπίτι. Χτύπησες;»

«Ποιος, εγώ;», γέλασε ο βραδύποδας. «Όχι δα! Εγώ είμαι ο κύριος Σλοθ από το Περού και άσσοx στο τιμόνι! Εσείς όμως πρέπει να μάθετε να παίρνετε τη ζωή πιο χαλαρά. Δεν είμαστε όλοι γεννημένοι για ταχύτητα, όπως εγώ».

«Ναι, αλλά εσύ είσαι βραδύποδας», είπε Μικρή Οδοντόβουρτσα, που ένιωθε κάπως μπερδεμένη.

«Ακριβώς!», απάντησε ο κύριος Σλοθ από το Περού. «Υποσχεθείτε μου τώρα ότι θα σταματήσετε να τρέχετε γύρω-γύρω σαν τρελές κι εγώ υπόσχομαι να σας δώσω κάτι που θα σας βοηθήσει να πάτε σπίτι σας».

Και μ' αυτά τα λόγια έσκυψε κάτω από το ταμπλό κι άρχισε να ψαχουλεύει στο συρταράκι του συνοδηγού.

«Να το!», ξεφώνισε δύο λεπτά αργότερα, σηκώνοντας πάνω από το κεφάλι του ένα τάμπλετ. «Ο ψηφιακός χάρτης μου».

«Γιούιιιιιιιιιι!», έκαναν ενθουσιασμένες η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Αυτό θα μας δείξει ακριβώς πώς να πάμε σπίτι!»,

«Ακριβώς!», συμφώνησε ο κύριος Σλοθ από το Περού. «Πρώτα όμως πρέπει να μου αποδείξετε ότι μπορείτε να βουρτσίζετε αργά-αργά τα δόντια σας. Σύμφωνοι;».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Σύμφωνοι», είπαν κι άρχισαν να χοροπηδούν, ξεχνώντας ότι πριν λίγο είχαν υποσχεθεί πως θα αντιδρούσαν ήρεμα από εδώ και πέρα.

«Ωραία, πάμε τώρα για το Αργό Βούρτσισμα», είπε ο κύριος Σλοθ από το Περού.

Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου; Πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και δοκίμασε το Αργό Βούρτσισμα, βουρτσίζοντας τα δόντια σου αργά-αργά, σαν τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

Όταν τελείωσαν, η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, έδειξαν στον κύριο Σλοθ από το Περού τα πεντακάθαρα, αστραφτερά χαμόγελά τους.

«Μπράβο, αμίγκος», είπε εκείνος. «Βουρτσίσατε αργά-αργά τα δόντια σας και τώρα είναι απίστευτα καθαρά. Θα φροντίσω να επιστρέψει η μηχανή του γκαζόν στην ιδιοκτήτριά της κι εσείς θα πάρετε ως ανταμοιβή το τάμπλετ».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα ζητωκραύγασαν. Μετά πήραν το τάμπλετ και έβαλαν τις συντεταγμένες του σπιτιού τους για να το βρουν.

«Γεια σου!», χαιρέτησαν τον κύριο Σλοθ από το Περού και πήραν το δρόμο για το βουνό.

«Καλό δρόμο και καλή τύχη, αμίγκος», είπε ο κύριος Σλοθ από το Περού.

Λίγο αργότερα η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα σταμάτησαν για να μελετήσουν το χάρτη.

«Ωχ, έχουμε πολύ δρόμο να κάνουμε ακόμα», αναστέναξε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Λογικά, όμως, θα είναι εύκολη διαδρομή από εδώ και πέρα», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, δείχνοντας μια γαλάζια στριφογυριστή γραμμή πάνω στο χάρτη. «Το μόνο που χρειάζεται είναι να διασχίσουμε αυτό το μικρούλι ρυάκι».

Τι θα συμβεί στη συνέχεια, στη συναρπαστική περιπέτεια της Μικρής Οδοντόβουρτσας και της Μεγάλης Οδοντόβουρτσας; Ανακάλυψέ το αύριο βράδυ...

ΣΤΟΝ ΑΜΑΖΟΝΙΟ

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα ξεκίνησαν με τα πόδια για να βγουν από την πιο βαθιά και σκοτεινή ζούγκλα του Περού, με οδηγό τον ψηφιακό χάρτη του κύριου Σλοθ από το Περού.

«Ε, Μικρή, θυμάσαι το μικρό ρυάκι που είπες ότι έπρεπε να διασχίσουμε;», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. Σταμάτησε απότομα με το βλέμμα στον ορίζοντα.

«Ναι. Γιατί;», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Δεν μου φαίνεται και τόσο μικρό εμένα», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, δείχνοντας το αχανές, φουσκωμένο ποτάμι που απλωνόταν μπροστά τους.

«Και όχι μόνο με ρυάκι δεν μοιάζει», συνέχισε, «αλλά είναι ο Αμαζόνιος, ο μεγαλύτερος ποταμός σε ολόκληρη τη Νότιο Αμερική. Πώς θα μπορέσουμε να το διασχίσουμε;».

«Κολυμπώντας;», έκανε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και βούτηξε στο ποτάμι, ξαφνιάζοντας τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Ούτε που να το σκέφτεσαι!», φώναξε θυμωμένη, τραβώντας τη Μικρή Οδοντόβουρτσα έξω από το νερό. «Δεν έχεις ούτε δέκα λεπτά που έφαγες και δεν πρέπει να κολυμπάμε με γεμάτο στομάχι».

«Αχ, όχι!», έκανε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, τινάζοντας τον ψηφιακό χάρτη στον αέρα. «Νομίζω ότι χάλασε από το νερό!».

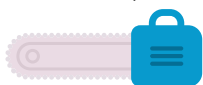
«Και τώρα τι θα κάνουμε;», ρώτησε με απόγνωση η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

Ακριβώς εκείνη τη στιγμή, το νερό του ποταμού ξέβρασε στην όχθη ένα κούτσουρο. Δύο χνουδωτά πλάσματα που έμοιαζαν πολύ με γιγάντια ινδικά χοιρίδια πετάχτηκαν μέσα από τους θάμνους και άρχισαν να το κόβουν με δύο βαριά αλυσοπρίονα.

«Ε, παιδιά!», είπε το πρώτο πλάσμα που έμοιαζε με ινδικό χοιρίδιο, προς τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, που είχαν καθίσει να ξαποστάσουν λίγο. «Μπορείτε να μιλάτε πιο σιγά;».

«Ναι», είπε το άλλο πλάσμα. «Έχουμε δουλειά εδώ κι εμείς τα Δίδυμα Καπιμπάρα από τη Βολιβία θέλουμε ηρεμία όταν εργαζόμαστε. Πρέπει, πριν νυχτώσει, να έχουμε μετατρέψει το κούτσουρο σε κανό».

Έβαλαν ξανά μπροστά τα αλυσοπρίονα και συνέχισαν να κόβουν.

«Συγχωρέστε με», φώναξε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα για ν' ακουστεί πάνω από τον τρομερό θόρυβο. «Ποιος είναι ο πιο εύκολος τρόπος για να διασχίσουμε το ποτάμι;»,

«Κολυμπώντας;», ρώτησε πάλι αυθάδικα η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Άκου να σου πω, Μικρή», είπε θυμωμένα η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Δεν υπάρχει ούτε μια περίπτωση στο εκατομμύριο να το περάσουμε κολυμπώντας. Πάει και τελείωσε!».

«Λοιπόν, επειδή ρώτησες, ο καλύτερος τρόπος να περάσετε το ποτάμι είναι με κανό», είπε το πρώτο από τα Δίδυμα Καπιμπάρα από τη Βολιβία στη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Αν συνεχίσετε όμως να τσακώνεστε», είπε το δεύτερο Καπιμπάρα, «θα καταλήξετε να κάνετε κύκλους με το κανό και να μην πηγαίνετε πουθενά».

«Αχ, σας, παρακαλώ, βοηθήστε μας!», κλαψούρισε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Το μόνο που θέλουμε είναι να πάμε σπίτι μας».

«Εντάξει, θα σας πω τι θα κάνουμε», είπε το πρώτο από τα Δίδυμα Καπιμπάρα από τη Βολιβία, αναστενάζοντας. «Μπορείτε να συνεργάζεστε σαν ομάδα;»

«Και βέβαια μπορούμε!», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Σας το υποσχόμαστε!».

«Πολύ ωραία λοιπόν, φιλενάδες», έκανε το πρώτο Καπιμπάρα. «Αν καταφέρετε να βουρτσάσετε τα δόντια σας σε απόλυτο συγχρονισμό μεταξύ σας, τότε θα σας δώσουμε το κανό που φτιάχνουμε».

Και μ' αυτά τα λόγια, τα Δίδυμα Καπιμπάρα από τη Βολιβία έβαλαν ξανά μπροστά τα αλυσοπρίονα κι έπιασαν δουλειά. Δεν πέρασαν μερικά λεπτά και το κανό - ένα υπέροχο μικρό ξύλινο πλεούμενο - ήταν έτοιμο!

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.
«Φύγαμε!», ζητωκραύγασαν.

«Για να δούμε πρώτα το Ομαδικό Βούρτσισμα», είπαν τα Καπιμπάρα.

Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου; Πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και ζήτα από κάποιο μέλος της οικογένειάς σου να δοκιμάσετε μαζί το Ομαδικό Βούρτσισμα.

«Καλά, είστε τρομερή ομάδα!», είπαν τα Δίδυμα Καπιμπάρα από τη Βολιβία μόλις τελείωσαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Το ομαδικό βούρτσισμα έπρεπε κανονικά να είναι επίσημο άθλημα! Πάρτε για ανταμοιβή το κανό που θα σας βοηθήσει να γυρίσετε σπίτι σας».

«Ευχαριστούμε», απάντησαν με ευγνωμοσύνη η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Παρακαλούμε, δεν κάνει τίποτα», είπε το ένα από Δίδυμα Καπιμπάρα από τη Βολιβία. «Άντε, πηγαίνετε τώρα και μην ξεχνάτε να βουρτσίζετε τα δόντια σας κάθε βράδυ πριν πάτε για ύπνο, ακούτε;»

«Θα τα βουρτσίζουμε! Γεια σας!», είπαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και, αποχαιρετώντας τα Δίδυμα Καπιμπάρα από τη Βολιβία, άρχισαν να κάνουν κουπί στα ορμητικά νερά του Αμαζόνιου.

«Μ' αρέσει πολύ το κολύμπι», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, «αλλά πιο πολύ ακόμα μου αρέσει το κανό!»,

«Κι εμένα», συμφώνησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Κι αν συνεχίσουμε να κωπηλατούμε μ' αυτό το ρυθμό θα φτάσουμε σπίτι σε χρόνο μηδέν!».

«Τι είπες;», φώναξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Δεν σ' ακούω, έχει τρομερό θόρυβο. Λες να είναι καταρράκτες;».

Τι θα συμβεί στη συνέχεια, στη συναρπαστική περιπέτεια της Μικρής Οδοντόβουρτσας και της Μεγάλης Οδοντόβουρτσας; Ανακάλυψέ το αύριο βράδυ...

ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΣΤΗ ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Ανεβαίνοντας τον τρομερό Αμαζόνιο η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα ένιωθαν τα ρεύματα του νερού να δυναμώνουν. Κι όσο πλησίαζαν τους τεράστιους καταρράκτες, τόσο πιο γρήγορα τα νερά έσπρωχναν το μικρό κανό τους.

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έκανε ανάποδο κουπί με όλο και περισσότερη δύναμη.

«Γρήγορα, Μικρή», φώναξε.
«Βοήθησέ με να στρίψουμε γιατί αν πέσουμε στους καταρράκτες, χαθήκαμε!»

Ήταν αργά όμως.

«Κρατήσου!», ούρλιαξε, καθώς το κανό έφτασε στην άκρη του καταρράκτη και άρχισαν να πέφτουν ανάμεσα στους αφρούς.

Λίγα δευτερόλεπτα αργότερα, με ένα τεράστιο ΣΠΛΑΣΣΣΣΣΣ, βούτηξαν σε μια μεγάλη φυσική πισίνα κάτω από τον καταρράκτη,

γλυτώνοντας παρά τρίχα τη σύγκρουση με ένα παράξενο πλάσμα που έπλεε μέσα σ' ένα τεράστιο κίτρινο λαστικένιο σωσίβιο.

Το πλάσμα τραβήχτηκε απότομα στην άκρη, βλέποντας με έκπληξη τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα να αναδύονται στην επιφάνεια του νερού ακριβώς δίπλα του.

«Συγγνώμη!», φώναξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, κοιτάζοντας

παραξενεμένη το πλάσμα που έμοιαζε σαν μεγάλο γουρούνι με πολύ μακριά μύτη. Τριγύρω, οι όχθες της πισίνας ήταν γεμάτες με φαγητά, αναψυκτικά και μπαλόνια.

«Ελπίζω να μη σε πειράζει που ρωτάω, αλλά τι σόι πλάσμα είσαι;», συνέχισε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Και για ποιους είναι όλα αυτά τα φαγητά;»

«Δεν με πειράζει», χαμογέλασε το πλάσμα. «Είμαι ο Τέρυ Ταπίρ Μηλίδης και αυτά είναι για το πάρτι των γενεθλίων μου».

«Τέλεια!», τσίριξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Χρόνια Πολλά! Τρελαίνομαι για πάρτι!»

«Δεν έχουμε χρόνο για γιορτές», μπήκε στη μέση η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Προσπαθούμε να γυρίσουμε σπίτι μας - ή μήπως το ξέχασες;».

«Σπίτι σας;», ρώτησε απορημένος ο Τέρυ Ταπίρ Μηλίδης. «Μα, όπου να 'ναι θ' αρχίσει η μουσική! Άντε, ελάτε να χορέψουμε!».

Πάτησε το κουμπί στον ενισχυτή και ξαφνικά η ζούγκλα πλημμύρισε από ήχους μουσικής ντίσκο. Ο Τέρυ Ταπίρ Μηλίδης άρχισε να κροταλίζει τα δάχτυλά του και να κουνάει το κάτω μέρος του σώματός του στο ρυθμό.

«Δικό σου τώρα», είπε, δείχνοντας τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα που, σχεδόν αυτόματα άρχισε να χτυπά τα γόνατά της, μετά τα δάχτυλα και κατέληξε να χορεύει με κινήσεις ρομπότ.

«Ε! Σταματήστε τις χαζομάρες!», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έχει δίκιο. Πρέπει να γυρίσουμε στο σπίτι μας».

«Ό,τι πεις, αφεντικό», είπε ο Τέρυ Ταπίρ Μηλίδης, κλείνοντας τη μουσική. «Λοιπόν, ακούστε τι θα γίνει: αν μπορείτε να χορεύετε μαζί μου στο ρυθμό και ταυτόχρονα να βουρτσίζετε τα δόντια σας, θα σας δώσω το κλειδί για ένα κρυφό πέρασμα που θα σας βγάλει γρήγορα από εδώ». Και μ' αυτά τα λόγια έδειξε το λαμπερό, χρυσό κλειδί που κρεμόταν από μια βαριά αλυσίδα γύρω από το λαιμό του. «Μπορείτε να το καταφέρετε αυτό;»

«Και βέβαια μπορούμε να το καταφέρουμε», απάντησαν και οι δύο ενθουσιασμένες. «Πάμε!»

«Ωραία, πάμε για το Χορευτικό Βούρτσισμα!», είπε ο Τέρυ Ταπίρ Μηλίδης.

Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου; Πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και κάνε το Χορευτικό Βούρτσισμα μαζί με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, πριν συνεχίσουν την περιπέτειά τους.

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα συνέχισαν να χορεύουν και να βουρτσίζουν τα δόντια τους μέχρι που έγιναν πολύ λαμπερά.

«Μηράβο!», είπε ο Τέρυ Ταπίρ Μηλίδης. «Τα καταφέρατε καταπληκτικά. Κάνατε ολόσωστα και τις κινήσεις του χορού και το βούρτσισμα. Πάρτε τώρα το κλειδί μου και πηγαίστε πίσω από τον καταρράκτη. Εκεί είναι το πέρασμα που σας έλεγα».

«Ευχαριστούμε», είπαν χαρούμενες η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Παρακαλώ», είπε ο Τέρυ Ταπίρ Μηλίδης. «Άντε, πηγαίστε τώρα και μην ξεχνάτε να βουρτσίζετε τα δόντια σας κάθε βράδυ πριν πάτε για ύπνο. Α, και να χορεύετε!».

«Καλά, ο καταρράκτης είχε πολλή πλάκα και το πάρτι ήταν επικό!», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, καθώς αποχαιρετούσαν τον Τέρυ Ταπίρ Μηλίδη. «Αναρωτιέμαι πού θα βρεθούμε αυτή τη φορά...».

«Δεν ξέρω», απάντησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, «αλλά δεν βλέπω πουθενά το πέρασμα που μας είπε...».

Πού θα πάνε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στη συνέχεια της περιπέτειάς τους; Ανακάλυψε το αύριο βράδυ...

ΕΜΠΡΟΣ ΜΑΡΣ ΣΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κολύμπησαν προς τον καταρράκτη, αφήνοντας πίσω τον χορευτάρά Τέρυ Ταπίρ Μηλίδη.

«Μπορεί να πήραμε το κλειδί για το πέρασμα», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, κρατώντας με προσοχή το κλειδί πάνω από το κεφάλι της για να μην πέσει στο νερό, «αλλά πού είναι επιτέλους αυτό το πέρασμα;»

«Δεν ξέρω... Κάπου εδώ πρέπει να είναι», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Ωχ, τι είναι αυτό;», φώναξε, σκοντάφτοντας πάνω σ' έναν μεγάλο υποβρύχιο βράχο. «Για δες! Αυτός ο βράχος μοιάζει να έχει μια κλειδαριά πάνω του».

«Να δοκιμάσουμε το κλειδί!», φώναξε χαρούμενη η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

Έβαλε ανυπόμονα το χρυσό κλειδί στην κλειδαριά στο βράχο και το γύρισε.

Σχεδόν αμέσως ακούστηκε ξεκάθαρα το ΚΛΙΚ.

«Κοίτα, Μικρή!», είπε με κομμένη την ανάσα η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, δείχνοντας τον καταρράκτη μπροστά τους, που είχε αρχίσει να χωρίζεται στα δύο, αποκαλύπτοντας την είσοδο σε ένα μυστικό τούνελ.

«Γιούπι! Βρήκαμε το πέρασμα», έκανε ενθουσιασμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Έλα, πάμε!».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα σκαρφάλωσαν στα βράχια και μπήκαν στο τούνελ. Ήταν σκοτεινό, υγρό και πολύ τρομαχτικό.

«Είσαι σίγουρη ότι κάναμε καλά που μπήκαμε εδώ μέσα;», ρώτησε ανήσυχη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα τη Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Μα και βέβαια, χαζοπούλι μου», απάντησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

Ξαφνικά, το τούνελ πλημμύρισε από τον εκκωφαντικό ήχο μιας σειρήνας.

«Ωωωωωωωωω, τώρα την πατήσαμε», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Μάλλον ενεργοποιήσαμε κατά λάθος κάποιον συναγερμό».

«ΣΤΟΠ!». Μέσα από το σκοτάδι ακούστηκε μια δυνατή, θυμωμένη φωνή και, στη στιγμή, εμφανίστηκε ένας μεγάλος ακανθόχοιρος. Φορούσε κράνος παραλλαγής και μεγάλες μαύρες στρατιωτικές μπότες. «Αυτό είναι καταφύγιο ύψιστης ασφαλείας!», είπε, κοιτάζοντάς τις πολύ αυστηρά. «Μόνο εξουσιοδοτημένο προσωπικό επιτρέπεται να μπαίνει εδώ μέσα. Όλοι οι υπόλοιποι παίρνουν δρόμο! Τις διαταγές τις δίνω εγώ,, ο Λοχίας Κλέι Μπάνκερ από τις ΗΠΑ».

«Ποιο δρόμο; Για έξω;», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Ακριβώς», απάντησε ο Λοχίας Κλέι Μπάνκερ από τις ΗΠΑ.

«Γιούπι!», φώναξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Εμείς δεν έχουμε εξουσιοδότηση, γι' αυτό και σας παρακαλούμε να μας βγάλετε στο δρόμο! Μπορείτε; Πρέπει να βγούμε από εδώ και να βρούμε τρόπο να γυρίσουμε σπίτι».

«Ελήφθη!», είπε με βλοσυρό ύφος ο Λοχίας Κλέι Μπάνκερ από τις ΗΠΑ, κοιτάζοντάς τις από την κορφή ως τα νύχια. «Για μισό λεπτό, όμως... Αυτές οι μπότες που φοράτε δεν είναι οι σωστές. Το έδαφος εδώ γύρω κρύβει πολλές παγίδες. Καταρχάς λοιπόν, θα χρειαστείτε αρβύλες».

«Δυστυχώς, δεν έχουμε τέτοιες μπότες», είπε λυπημένη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Θα σας προμηθεύσω εγώ με τις κλασικές αρβύλες του στρατού», απάντησε εκείνος, «αρκεί να μου δείξετε ότι μπορείτε να βαδίζετε στρατιωτικά και ταυτόχρονα να βουρτσίζετε τα δόντια σας».

Ο Λοχίας Κλεί Μπάνκερ από τις ΗΠΑ έκανε επιτόπου στροφή και άρχισε να βαδίζει πάνω-κάτω, κάνοντας ότι βούρτσιζε τα δόντια του με τον ίδιο ρυθμό.

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

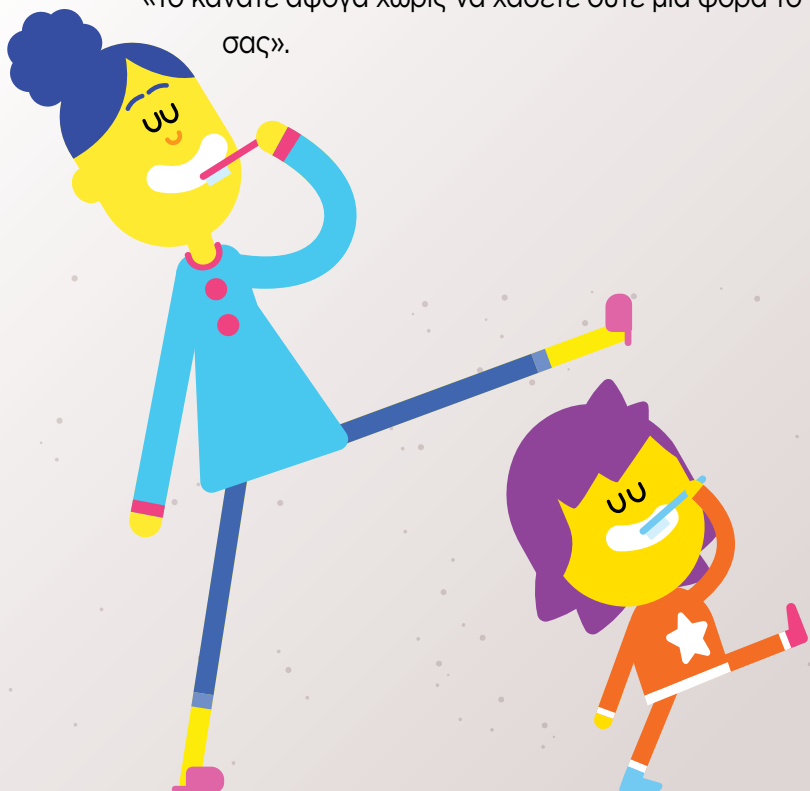
«Μάλιστα αρχηγέ!», φώναξαν ταυτόχρονα. «Έτοιμες για δράση!»

«Εμπρός μαρς!», διέταξε ο Λοχίας Κλεί Μπάνκερ από τις ΗΠΑ. «Πάμε για το Βούρτσισμα Πεζοπορίας».

Για στάσου, όμως... Εσύ έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου; Πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και κάνε το Βούρτσισμα Πεζοπορίας μαζί με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Πολύ καλά, στρατιώτες!», είπε ο Λοχίας Κλεί Μπάνκερ από τις ΗΠΑ.

«Το κάνατε άψογα χωρίς να χάσετε ούτε μια φορά το βήμα σας».

Άνοιξε ένα μεταλλικό ντουλάπι προμηθειών και έβγαλε δύο ζευγάρια μπότες. «Ορίστε! Βάλτε τις και ακολουθήστε με».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα φόρεσαν τις μπότες και ακολούθησαν τον Λοχία Κλεί Μπάνκερ από τις ΗΠΑ.

«Αριστερά. Δεξιά. Αριστερά. Δεξιά. Αριστερά», έλεγε εκείνος καθώς ανέβαιναν μια στενή σκάλα.

«Τι θα μας περιμένει άραγε όταν βγούμε έξω;», είπε λαχανιασμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Δεν ξέρω», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Μετά τον καταρράκτη όμως, ελπίζω όπου και να βρεθούμε να είναι ωραία και στεγνά».

Πού θα πάνε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στη συνέχεια της περιπέτειάς τους; Ανακάλυψέ το αύριο βράδυ...

ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ ΝΑ ΤΡΕΧΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΕΔΙΑΔΑ

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα βάδισαν στρατιωτικά κατά μήκος του τούνελ με τις καινούργιες μπότες τους, ενώ πίσω τους ο Λοχίας Κλεί Μπάνκερ μοίραζε διαταγές. «Αριστερά. Δεξιά. Αριστερά. Δεξιά. Αριστερά», έλεγε, καθώς ανέβαιναν μια ακόμη σκάλα. Οι σκάλες έμοιαζαν να μην έχουν τέλος.

Όταν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα ένιωσαν ότι δεν μπορούσαν να κάνουν ούτε βήμα παραπάνω, βρέθηκαν ξαφνικά μπροστά σε ένα αδιέξοδο.

«Ωχ, κολλήσαμε πάλι;», έκανε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Λάθος!», είπε με βροντερή φωνή ο Λοχίας Κλεί Μπάνκερ κι έσπρωξε με τον ώμο του ένα μεγάλο κόκκινο κουμπί στον τοίχο.

Με ένα δυνατό ΓΟΥΟΥΣΣΣΣ, το ταβάνι υποχώρησε, αποκαλύπτοντας έναν ηλιόλουστο γαλάζιο ουρανό.

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα, η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και ο Λοχίας Κλεί Μπάνκερ βγήκαν από το τούνελ.

«Τώρα πού είμαστε;», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, ανοιγοκλείνοντας τα μάτια της για να συνηθίσουν το φως.

«Δεν έχουμε χρόνο για ερωτήσεις», είπε ανυπόμονα ο Λοχίας. «Πέστε αμέσως στο έδαφος! ΑΜΕΣΩΣ!».

Και οι τρεις έπεσαν αμέσως κάτω.

Από μακριά ακουγόταν ένας βροντερός ήχος που, όσο πλησίαζε τόσο πιο δυνατός γινόταν. Σαν ένα κοπάδι από... «ΑΤΚΑ!», φώναξε έντρομος ο Λοχίας Κλεί Μπάνκερ. «Αγνώστου Ταυτότητας Καλπάζοντα Αντικείμενα! Επιτρέψτε στις θέσεις σας και προστατέψτε τη βάση!», ούρλιαξε κι έφυγε τρέχοντας προς το τούνελ και αφήνοντας μόνες τη Μικρή Οδοντόβουρτσα, και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

Ακριβώς εκείνη τη στιγμή πέρασε μπροστά τους καλπάζοντας ένα κοπάδι από πολύχρωμα ντυμένα άλογα που γελούσαν, τινάζοντας τις χαίτες τους. Φορούσαν γυαλιστερές φόρμες γυμναστικής και

λαμπερές μπαντάνες στα κεφάλια τους. Μεταξύ τους ήταν και μερικά πολύ ωραία άλογα-προπονητές.

Ένα από τα άλογα του κοπαδιού πλησίασε με χάρη τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Ποιοι είστε εσείς;», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Εγώ είμαι η Σάλλυ Φίλντινγκ από τις ΗΠΑ. Πιάστε με αν μπορείτε!», είπε το άλογο, τρέχοντας κυκλικά γύρω τους. «Είμαστε η τοπική ομάδα τρεξίματος και διασκεδάζουμε. Δεν υπάρχει καλύτερη άσκηση στον κόσμο από το να τρέχεις σ' αυτή την πεδιάδα».

«Μπορούμε να τρέξουμε κι εμείς μαζί τους, Μεγάλη Οδοντόβουρτσα;», παρακάλεσε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Έλα, σε παρακαλώ...».

«Εντάξει, ας είναι!», συμφώνησε διστακτικά η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Αν είναι για να γυρίσουμε σπίτι, ας το κάνουμε κι αυτό».

«Και βέβαια θα γυρίσετε», χαμογέλασε η Σάλλυ Φίλντινγκ από τις ΗΠΑ. «Όχι όμως μ' αυτές τις βρομερές μπότες!», πρόσθεσε, γυρνώντας αδιασμένη τη μύτη της από την άλλη μεριά.

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κοίταξαν τις άσχημες στρατιωτικές μπότες που τους είχε δώσει ο Λοχίας Κλέι Μπάνκερ.

Τινάζοντας ξανά τη χαίτη της, η Σάλλυ Φίλντινγκ από τις ΗΠΑ έσκυψε στο σάκο που κρεμόταν από τη σέλα της κι έβγαλε δύο ζευγάρια αθλητικά παπούτσια, ένα ροζ και ένα μπλε.

«Μπορείτε να πάρετε αυτά τα υπέροχα παπούτσια», είπε με ένα απαλό ρουθούνισμα, «αλλά μόνο αν κάνετε σωστή προθέρμανση. Θέλω να προπονηθείτε στις διατάσεις, βουρτσίζοντας ταυτόχρονα τα δόντια σας. Αν μπορείτε να το κάνετε αυτό, χλιμιντρίστε μου!».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν και μετά χλιμίντρισαν, γελώντας.

«Τέλεια!», είπε η Σάλλυ Φίλντινγκ από τις ΗΠΑ, χτυπώντας με δύναμη το πόδι στο έδαφος. «Ζεσταθείτε τώρα και πάμε να δούμε το Βούρτσισμα της Προθέρμανσης».

Εάν δεν έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου, τι θα έλεγες να πάρεις την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και να κάνεις το Βούρτσισμα της Προθέρμανσης μαζί με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα πριν συνεχίσουμε την ιστορία μας;

«Τέλεια!, είπε η Σάλλυ Φίλντινγκ από τις ΗΠΑ όταν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα τελείωσαν την άσκηση. «Βουρτσίσατε άψογα τα δόντια σας και, μετά από όλες τις διατάσεις που κάνατε, οι μύες σας είναι έτοιμοι για τρέξιμο. Μπορείτε λοιπόν να κρατήσετε τα αθλητικά παπούτσια. Θα σας βοηθήσουν να φτάσετε σπίτι σας σε χρόνο-ρεκόρ».

«Γιούπι! Ευχαριστούμε», ξεφώνισαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Τώρα πρέπει να γυρίσω στην ομάδα μου», είπε η Σάλλυ Φίλντινγκ από τις ΗΠΑ. «Γεια σας».

«Γεια σου!», έγνεψαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, καθώς η Σάλλυ Φίλντινγκ από τις ΗΠΑ απομακρυνόταν καλπάζοντας.

«Και τώρα προς τα πού θα πάμε;», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, αντικρίζοντας μπροστά τους μια πινακίδα στη μέση της πεδιάδας. Προς τη δύση ήταν τα βουνά και προς την ανατολή, η θάλασσα.

«Τι λες να πάμε προς τη θάλασσα;», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Με λίγη τύχη θα βρούμε ένα καράβι να μας πάει σπίτι».

Πού θα πάνε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στη συνέχεια της περιπέτειάς τους; Ανακάλυψε το αύριο βράδυ...

ΨΑΡΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έτρεχαν με τα καινούργια παπούτσια τους για πολλή ώρα, αφήνοντας πίσω τους την πεδιάδα και κατηφορίζοντας προς τη θάλασσα.

«Ευτυχώς που κάναμε τις διατάξεις», είπε λαχανιασμένη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, σταματώντας για να ξαναβρεί την ανάσα της.

«Κοίτα!», φώναξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, δείχνοντας μακριά. «Να, η θάλασσα!».

«Νομίζω ότι φτάσαμε στον Ατλαντικό!», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, θαυμάζοντας τη θέα. Μικρές ψαράδικες βάρκες κουιόντουσαν απαλά μέσα στο μικρό λιμανάκι, δεμένες στην προκυμαία με ταχτικά κουλουριασμένα σκοινιά. «Αν μπορέσουμε να διασχίσουμε τον Ατλαντικό, θα φτάσουμε γρήγορα στο σπίτι. Έλα, πάμε!»,

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έτρεξαν χαρούμενες προς την ακτή.

«Θα σε περάσω!», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και όρμησε στην προκυμαία. «Όπα!», φώναξε, σκοντάφτοντας πάνω σ' ένα σκοινί και πέφτοντας με φόρα δίπλα σε μια παλιά ασπροκόκκινη βάρκα. «Ποιος άφησε εδώ αυτό το σκοινί!».

«Καλωσορίσατε! Εσείς πρέπει να είστε το καινούργιο μου πλήρωμα, σωστά;», είπε μια βαθιά φωνή. Πάνω στη βάρκα, ντυμένη με μια κίτρινη ντισεράδα (ειδική αδιάβροχη κάπα των ναυτικών) και αδιάβροχο καπέλο, στεκόταν μια μεγάλη, κατσούφα γκρι αρκούδα.

«Εεεε, δεν νομίζω», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Εμείς δεν είμαστε ψαράδες. Προσπαθούμε απλά να γυρίσουμε σπίτι μας».

«Α, ένας αρκουδάκος!», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Θα είμαστε το πλήρωμά σου!».

«Ε, όχι και αρκουδάκος, γρύλισε έξαλλη η αρκούδα. «Εγώ είμαι ο Φρανκ ο Ψαράς από τον Ατλαντικό!».

«Στις διαταγές σου, Καπετάνιε!», χοροπήδησε ενθουσιασμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα και μ' ένα άλμα βρέθηκε πρώτα στη βάρκα και μετά στα χνουδωτά μπράτσα της αρκούδας.

«Ωωωωωωωωω», έκανε ο Φρανκ ο Ψαράς από τον Ατλαντικό, Το θυμωμένο ύφος έφυγε από το πρόσωπό του κι έγινε κατακόκκινος από χαρά. «Η μικρή μου βοηθός Καπετάνισσα!».

«Στάσου μια στιγμή», είπε ανήσυχη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Αφού δεν ξέρουμε ακόμα κατά πού θα πλεύσουμε!».

Το πρόσωπο του Φρανκ του Ψαρά από τον Ατλαντικό σκοτείνιασε από ανησυχία, καθώς έδειχνε με το δάχτυλό του τη θάλασσα. «Ακούστε εδώ, πλήρωμα», είπε με φωνή χαμηλή και απειλητική. «Προορισμός μας είναι να διασχίσουμε τον Ατλαντικό. Πρώτα όμως, πρέπει να δείξετε στον καπετάνιο σας ότι μπορείτε να εκτελείτε διαταγές. Σταθείτε προσοχή μπροστά μου, βουρτσίζοντας ταυτόχρονα τα δόντια σας, γιατί αλλιώς μας βλέπω στον πάτο της θάλασσας!».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Στις διαταγές σου Καπτάν-Αρκουδάκο!», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα

Εάν δεν έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου, τι θα έλεγες να πάρεις την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και να σταθείς προσοχή, βουρτσίζοντας ταυτόχρονα τα δόντια σου με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα πριν προχωρήσουμε στην επόμενη περιπέτειά τους;

«Μπράβο, γενναίο μου πλήρωμα!», είπε ο Φρανκ ο Ψαράς από τον Ατλαντικό, χειροκροτώντας, καθώς η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στέκονταν ακόμη προσοχή, τελειώνοντας το βούρτσισμα. «Τα χαμόγελά σας είναι όμορφα σαν καράβια και με χαιρετίσατε σαν έμπειροι ναυτικοί. Ελάτε, ανεβείτε τώρα στο σκάφος να διασχίσουμε τις θάλασσες».

«Τέλεια! Σ' ευχαριστούμε», είπαν με ευγνωμοσύνη η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Δεν κάνει τίποτα», είπε ο Φρανκ ο Ψαράς από τον Ατλαντικό. «Βάλτε τώρα τα σωσίβια γιλέκα σας και μην ξεχάσετε τις οδοντόβουρτσές σας. Στο πλοίο μου πρέπει όλοι να βουρτσίζουν τα δόντια τους κάθε βράδυ πριν πάνε για ύπνο».

Η άγκυρα σηκώθηκε, οι κάβοι λύθηκαν κι ο Φρανκ ο Ψαράς από τον Ατλαντικό οδήγησε τη βάρκα έξω από το λιμάνι προς την ανοιχτή θάλασσα.

Στον ορίζοντα είχαν αρχίσει να σχηματίζονται πυκνά μαύρα σύννεφα, που σκέπαζαν σαν κουβέρτα τον ουρανό.

«Συγγνώμη, Καπετάνιε», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, «δεν θέλω να σε ανησυχήσω, αλλά νομίζω ότι πλέουμε κατευθείαν προς την καταιγίδα...».

Πού θα πάνε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στη συνέχεια της περιπέτειάς τους; Ανακάλυψέ το αύριο βράδυ...

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΤΩΝ

Με την τρομερή καταιγίδα να μαίνεται γύρω τους, η ψαράδικη βάρκα που μετέφερε τη Μικρή Οδοντόβουρτσα, τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και τον Φρανκ τον Ψαρά από τον Ατλαντικό στην άλλη άκρη του ωκεανού, χοροπηδούσε σαν καρυδότσουφλο στα τεράστια κύματα.

«Δεν μοιάζει να κοπάξει η θύελλα», είπε φοβισμένη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. Εκείνη τη στιγμή υψώθηκε μπροστά τους ένα κολοσσιαίο κύμα, σαν τείχος, που έσκασε με έναν τρομερό θόρυβο πάνω στη βάρκα.

«Θα πνιγούμε!», φώναξε κλαίγοντας η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

Ξαφνικά, όλα γύρω τους έγιναν ολοσκότεινα.

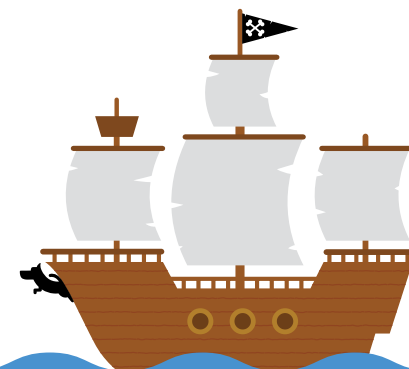
Το επόμενο πράγμα που κατάλαβαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα ήταν πως βρίσκονταν στο κατάστρωμα ενός τεράστιου πλοίου και ήταν δεμένες μεταξύ τους.

Κοίταξαν γύρω τους. Ο Φρανκ ο Ψαράς από τον Ατλαντικό δεν

φαινόταν πουθενά, ενώ πάνω από τα κεφάλια τους κυμάτιζε μια μαύρη πειρατική σημαία.

Επίσης, ήταν περικυκλωμένες από άγρια σκυλιά, που δεν έδειχναν καθόλου φιλικά. Μπροστά τους στεκόταν ένα μικρό σγουρομάλλικο σκυλί, που φορούσε πειρατικό καπέλο και στη θέση του ενός ποδιού του είχε ένα χρυσό γάντζο.

«Για ξυπνήστε, για ξυπνήστε, αξιοθρήνητοι στεριανοί τύποι!», γάβγισε το μικρό σκυλί και έριξε έναν κουβά γεμάτο νερό στη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Πού είμαστε;», ρώτησε κοφτά η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, στάζοντας και τρέμοντας από το κρύο. «Και πού είναι ο Καπετάνιος μας;»
«Αιχμαλωτίσαμε τη βάρκα σας στον Κόλπο των Πειρατών. Δυστυχώς, ο Φρανκ ο Ψαράς από τον Ατλαντικό κατάφερε να ξεφύγει, αλλά εσείς είστε τώρα αιχμάλωτες στο πειρατικό πλοίο μου Το Μαύρο Λαμπραντόρ κι εγώ είμαι ο Καπετάνιος Ζαν Φρανσουά από τον Κόλπο των Πειρατών», γέλασε ειρωνικά το πειρατικό σγουρομάλλικο σκυλί.
«Αφήστε μας αμέσως να φύγουμε, ημίαιμοι αλήτες!», φώναξε με γενναιότητα η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Ημίαιμα;», πέταξε μέσα από τα δόντια του ο Καπετάνιος Ζαν Φρανσουά, με ένα σατανικό χαμόγελο, κοιτάζοντας τους τετράποδους συντρόφους του. «Ακριβώς! Φυσικά και είμαστε ημίαιμα και δεν έχουμε καμία σχέση με τις ράτσες και όλες αυτές τις μπούρδες!».

Τα πειρατικά σκυλιά γέλασαν δυνατά.

«ΣΙΩΠΗ!», φώναξε ο Καπετάνιος Ζαν Φρανσουά, τραβώντας ένα μεγάλο ναυτικό σπαθί από τη ζώνη του. «Να σας αφήσουμε;», ρώτησε, κοιτάζοντας τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Και γιατί να σας αφήσουμε;».

«Επειδή έχουμε χαθεί», απάντησε εκείνη χωρίς να χάνει τις ελπίδες της.

«Κι επειδή είσαι ένα γλυκούλι, χνουδωτούλι σκυλάκι που μπορεί να μας βοηθήσει», συμπλήρωσε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

Τα άλλα σκυλιά γέλασαν δυνατά, αλλά ο Καπετάνιος Ζαν Φρανσουά δεν το βρήκε καθόλου αστείο. Αντίθετα, έτρεμε ολόκληρος από οργή.

«ΑΡΚΕΤΑ!», ούρλιαξε.
«Ώστε σας αρέσει να διασκεδάσετε το πλήρωμά μου, ε; Ωραία λοιπόν! Διασκεδάστε το με το καλύτερο Πειρατικό Βούρτσισμα που έχετε να μας δείξετε και ίσως σας επιτρέψω να ταξιδέψετε μαζί μας»,

Ξεβίδωσε το γάντζο από το πόδι του και στη θέση του βίδωσε μια οδοντόβουρτσα.

«Πειρατικό Βούρτσισμα σημαίνει να βουρτσίζετε τα δόντια σας, έχοντας καλυμμένο το ένα μάτι σας για δύο ολόκληρα λεπτά».

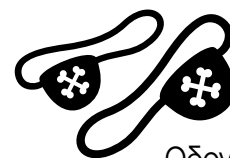
«Και μετά θα μας πάτε στη στεριά;», ρώτησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Το υπόσχομαι», είπε ο Καπετάνιος Ζαν Φρανσουά από τον Κόλπο των Πειρατών.

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Πάμε!», είπαν με ενθουσιασμό.

Για στάσου, όμως... Έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου; Γιατί δεν παίρνεις την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και να κάνεις το Πειρατικό Βούρτσισμα, με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα πριν προχωρήσουμε στην επόμενη περιπέτειά τους;

«Πάρα πολύ ωραία!». Ο Καπετάνιος Ζαν Φρανσουά χειροκρότησε μόλις τελείωσαν το βούρτσισμα η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Έχετε τα εκτυφλωτικά χαμόγελα των πραγματικών πειρατών και καλύψατε τέλεια τα μάτια σας την ώρα που βουρτσίζατε τα δόντια. Ελάτε με την πειρατική ομάδα μας και πάρτε δώρο αυτά τα πειρατικά καλύμματα ματιών».

«Ευχαριστούμε», είπαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και κάλυψαν από ένα μάτι, σαν αληθινές πειρατίνες.

«Τώρα όμως», είπε Καπετάνιος Ζαν Φρανσουά «σηκώστε το μεσαίο πανί, αγάπες μου και πάμε να φύγουμε από εδώ!».

Το πλήρωμα έπιασε αμέσως δουλειά, ετοιμάζοντας το Μαύρο Λαμπραντόρ για το επόμενο ταξίδι του.

«Πού λες να πηγαίνουμε τώρα;», ρώτησε ψιθυριστά η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Δεν ξέρω», απάντησε ψιθυριστά η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Το μόνο που ξέρω είναι ότι πρέπει να κατεβούμε από αυτό το πλοίο το ταχύτερο δυνατό».

Πού θα πάνε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στη συνέχεια της περιπέτειάς τους; Ανακάλυψε το αύριο βράδυ...

ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΙΤΑΛΙΑ!

Το πλήρωμα του πειρατικού πλοίου Μαύρο Λαμπραντόρ ήταν σε μεγάλα κέφια μετά το μακρύ ταξίδι. Είχαν δέσει στο λιμάνι και βρίσκονταν τώρα στο κάτω κατάστρωμα, όπου το είχαν ρίξει στο χορό, τραγουδώντας ναυτικά τραγούδια. Μάλιστα, τραγουδούσαν τόσο δυνατά και παράφωνα, ώστε δεν πρόσεξαν πως η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα είχαν γλιστρήσει αθόρυβα έξω από την καμπίνα τους.

«Κοίτα!», είπε χαρούμενα η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, δείχνοντας το λιμάνι. «Επιτέλους, στεριά! Αυτή είναι η ευκαιρία μας να το σκάσουμε. Γρήγορα, πάμε!».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κατέβηκαν την ανεμόσκαλα στις μύτες των ποδιών, προσέχοντας να μην τις πάρουν είδηση οι πειρατές. Μόλις πάτησαν στο έδαφος άρχισαν να τρέχουν προς την πόλη.

«Πω, πω, είναι πολύ κουραστική η στεριά», γκρίνιαξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, καθώς ανέβαιναν έναν απότομο λόφο.

«Το ξέρω, είμαι πτώμα», συμφώνησε λαχανιασμένη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Αλλά ακόμη κι αυτό είναι πολύ καλύτερο από το να είμαστε στη μέση του ωκεανού μ' εκείνους τους τρομερούς πειρατές!».

Εκείνη τη στιγμή άκουσαν μια συγχορδία από κόρνες και το θόρυβο μηχανών και βρέθηκαν ξαφνικά σχεδόν περικυκλωμένες από μια παρέα νεαρών πάνω σε μοτοσυκλέτες που ανηφόριζαν σαν τρελές τα στενά, φιδίσια δρομάκια, σπκώνοντας γύρω τους σύννεφα σκόνης,

«Με ένα τέτοιο θα μπορούσαμε να φτάσουμε εύκολα στο σπίτι», είπε, πνιγμένη στο βήχα, η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Ναι, αλλά πού θα βρούμε εμείς μοτοσυκλέτες;», αναρωτήθηκε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Κοίτα!», φώναξε με ενθουσιασμό η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

Έδειξε από την άλλη μεριά όπου, κάτω από μια παλιά γέφυρα, ήταν ένα μαγαζί. Η ταμπέλα απ' έξω έγραφε 'Επισκευές μηχανών'.

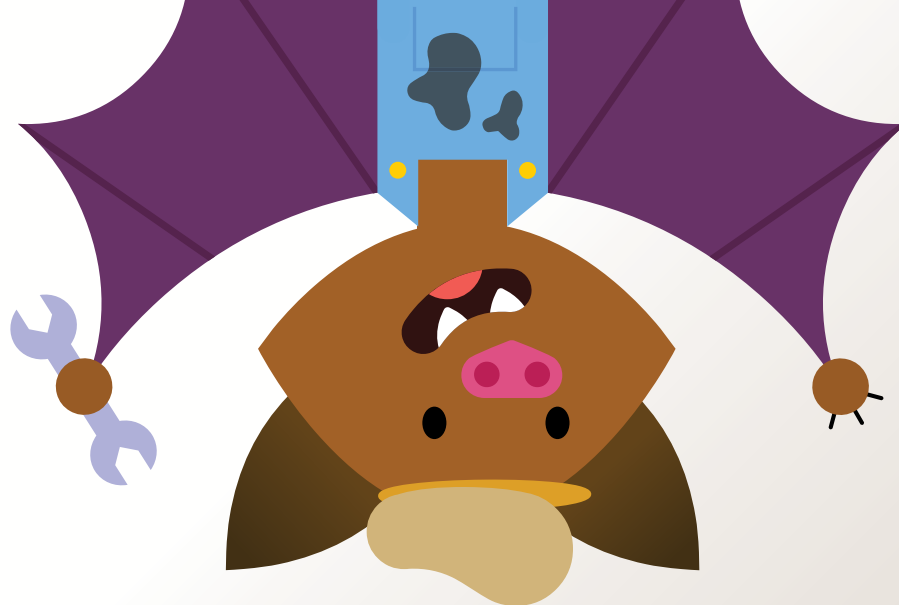
Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έτρεξαν προς τα εκεί και χτύπησαν την πόρτα.

«Είναι κανείς εδώ;», ρώτησε φωναχτά η Μικρή Οδοντόβουρτσα, ρίχνοντας μια ματιά από το παράθυρο. Δεν απάντησε κανείς.

«Έλα, πάμε μέσα», είπε με γενναιότητα η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

Το εσωτερικό του μαγαζιού ήταν σκοτεινό και αφιλόξενο.

«Τσάο! Καλωσορίσατε», έκανε μια δυνατή φωνή από το βάθος του μαγαζιού, κάνοντας τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα να αναπηδήσουν από την τρομάρα τους.

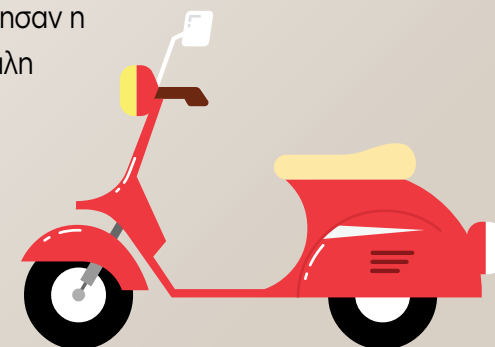
Ξαφνικά, εμφανίστηκε μπροστά τους μια μεγάλη μαύρη νυχτερίδα, κρεμασμένη ανάποδα πάνω από ένα αυτοκίνητο, το οποίο μάλλον προσπαθούσε να επισκευάσει.

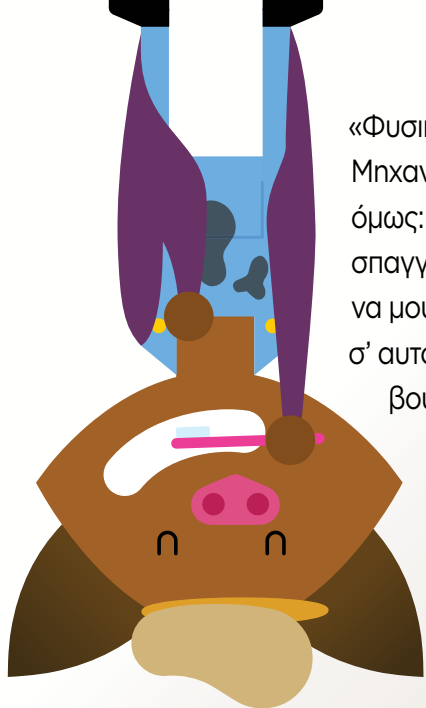
«Είμαι ο Μάρκο ο Μηχανικός από την Ιταλία! Θέλετε να σας φτιάξω τη βέσπα σας, όμορφες;», ρώτησε χαμογελώντας.

«Δεν έχουμε βέσπα», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, «αλλά χρειαζόμαστε μια για να μπορέσουμε να γυρίσουμε στο σπίτι μας».

«Μάμα μία! Δεν έχετε βέσπα;», αναφώνησε ο Μάρκο ο Μηχανικός από την Ιταλία με τέτοια έκπληξη που έχασε την ισορροπία του και έπεσε στο πάτωμα. «Εδώ όλος ο κόσμος έχει βέσπα! Ίσως σας δανείσω τη δική μου».

«Αλήθεια θα το έκανες αυτό;», ρώτησαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, μη μπορώντας να πιστέψουν στην τύχη τους. «Και θα μπορέσουμε να πάμε μ' αυτή μέχρι το σπίτι;».

«Φυσικά και θα πάτε!», είπε ο Μάρκο ο Μηχανικός από την Ιταλία. «Σας προειδοποιώ, όμως: οι δρόμοι εδώ είναι μπερδεμένοι σαν το σπαγγέτι της μαμάς. Πρώτα λοιπόν θα πρέπει να μου αποδείξετε ότι μπορείτε να οδηγήσετε σ' αυτούς τους δρόμους με ασφάλεια, βουρτσίζοντας τα δόντια σας και μαζεύοντας τους ώμους σας προς τα μέσα. Να, έτσι», πρόσθεσε ο Μάρκο ο Μηχανικός από την Ιταλία και, αφού δίπλωσε τα φτερά του, τα έσφιξε με δύναμη από τη μία και την άλλη πλευρά του τριχωτού κορμιού του. «Αν τα καταφέρετε θα σας δώσω τη βέσπα μου!».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Σιγά μη δεν τα καταφέρουμε!», είπαν με μια φωνή και χτύπησαν χαρούμενες τα χέρια τους.

«Πολύ ωραία», είπε ο Μάρκο ο Μηχανικός από την Ιταλία. «Πάμε για το Βούρτσισμα των Αγκώνων».

Αν δεν έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου, πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και κάνε το Βούρτσισμα των Αγκώνων με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα

και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα πριν προχωρήσουμε στην επόμενη περιπέτειά τους.

«Τέλειο!», είπε ο Μάρκο ο Μηχανικός από την Ιταλία. «Κρατήσατε τους αγκώνες σας τέλεια μαζεμένους κοντά στο σώμα σας για δύο ολόκληρα λεπτά κι έτσι μπορείτε να πάρετε τη βέσπα μου».

«Ευχαριστούμε», είπαν χαρούμενες η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, ανεβαίνοντας στη βέσπα και αποχαιρετώντας τον.

«Πάλι καλά που δεν χρειάζεται να περπατήσουμε», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, καθώς η μικρή βέσπα τις ανέβαζε ψηλά στο λόφο. «Πού πάμε τώρα, Μεγάλη Οδοντόβουρτσα;»,

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κοίταξε τις πινακίδες στην άκρη του δρόμου.

«Λέω να ακολουθήσουμε αυτό το δρόμο προς το βορρά», είπε «και με λίγη τύχη πολύ σύντομα θα είμαστε σπίτι».

Πού θα πάνε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στη συνέχεια της περιπέτειάς τους; Ανακάλυψέ το αύριο βράδυ...

ΟΛΑ Ή ΤΙΠΟΤΑ ΣΤΗ ΝΟΡΒΗΓΙΑ

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, καθισμένες πάνω στη βέσπα τους, όλο και ξεμάκρυναν από τη μικρή παραθαλάσσια ιταλική πόλη και τον φίλο τους, τον Μάρκο τον Μηχανικό από την Ιταλία.

BZZZZZZZZZZZZNNN, BZZZZZZZZZZNNN έκανε η μηχανή.

Ταξίδευαν όλη μέρα και όλη νύχτα ώσπου, το επόμενο ξημέρωμα, βρέθηκαν ψηλά στα βουνά.

Στις άκρες του παγωμένου δρόμου ορθώνονταν ψηλά πεύκα. Φυσούσε, έβρεχε και...

«Χιονίζει!», φώναξε ενθουσιασμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα, καθώς άρχισαν να πέφτουν οι πρώτες νιφάδες.

Το χιόνι έπεφτε όλο και πιο πυκνό, όλο και πιο παχύ, όλο και πιο γρήγορα.

«Μηρρρρρρρρ, τι κρύο είναι αυτό», είπε τρέμοντας η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, παλεύοντας να ισορροπήσει τη βέσπα πάνω στο γλιστερό χιόνι. «Δεν έχουμε και τα κατάλληλα ρούχα...».

«Το ξέρω», έκανε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Και ο δρόμος αρχίζει να γλιστράει επικίνδυνα».

Ακριβώς εκείνη τη στιγμή, από το βουνό ακούστηκε ένας δυνατός ήχος σαν σούρσιμο και σφύριγμα μαζί. ΣΓΟΥΣΣΣΣΣΣΣΣΣΣ! Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα σήκωσαν τα κεφάλια τους και ίσα που πρόλαβαν να δουν ένα μεγάλο χνουδωτό πλάσμα με κέρατα, που έμοιαζε με ελάφι κι έκανε σκι με περίσσια χάρη ανάμεσα στα πεύκα.

«Κοίτα!, νομίζω πως είναι ένα γιγάντιο ελάφι», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Έεεε!», του φώναξε.

Το πλάσμα τους χαιρέτησε και πήρε φόρα για να κάνει ένα άλμα. Με μια κομψή κίνηση βρέθηκε στον αέρα, τόσο ψηλά που θα έλεγες ότι θα τσακιζόταν, αλλά μετά προσγειώθηκε απαλά, με τα γόνατα απαλά λυγισμένα πάνω στα σκι.

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα είχαν εντυπωσιαστεί τόσο πολύ που δεν πρόσεξαν τον μεγάλο όγκο χιονιού που έκλεινε το δρόμο μπροστά τους.

Πρόλαβαν μόνο να ουρλιάξουν, καθώς η βέσπα τους συγκρούστηκε με το παγωμένο χιόνι, πετώντας τις στον αέρα. Ευτυχώς δεν χτύπησαν, αλλά η βέσπα ήταν πια άχρηστη.

Ακριβώς εκείνη τη στιγμή το τεράστιο ελάφι εμφανίστηκε ανάμεσα στα δέντρα, κάνοντας σκι προς την πλευρά τους με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Μόλις το τελευταίο δευτερόλεπτο έκανε μια επιτόπου στροφή σαν πιρουέτα και σταμάτησε, λούζοντάς τις με χιόνι από πάνω έως κάτω.

«Ουάου, απίθανο!», χειροκρότησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Θέλω να μας το μάθεις, σε παρακαλώ, για να μπορέσουμε να γυρίσουμε σπίτι με τα σκι».

«Χμμμ», έκανε το ελάφι, κοιτάζοντάς τις από πάνω μέχρι κάτω, «Η αλήθεια είναι ότι, παρόλο που είμαι ο Γιαν, Δάσκαλος του Σκι από τη Νορβηγία, δεν έχω ξανακάνει μαθήματα σκι σε χιονάνθρωπους!».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κοίταξαν η μία την άλλη και έβαλαν τα γέλια. Ήταν σκεπασμένες με χιόνι κι έμοιαζαν πραγματικά με χιονάνθρωπους.

«Δεν είμαστε χιονάνθρωποι, χαζούλι», είπαν και τίναξαν το χιόνι από πάνω τους.

«Καλά, καλά», χαχάνισε Ο Γιαν, Δάσκαλος του Σκι από τη Νορβηγία. «Θα σας μάθω σκι και, αν περάσετε το τεστ που θα σας βάλω, θα κερδίσετε ένα ζευγάρι πέδιλα του σκι».

«Τέλεια!», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Τι πρέπει να κάνουμε;»

«Πρώτα απ' όλα πρέπει να μάθετε το Βούρτσισμα του Σκιέρ», απάντησε ο Γιαν, Δάσκαλος του Σκι από τη Νορβηγία. «Μάθημα πρώτο: Σκύψτε και τεντώστε τα χέρια σας μπροστά στο σώμα σας. Έτοιμες;».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Πάμε για το Βούρτσισμα του Σκιέρ!», είπαν χαρούμενες.

Αν δεν έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου, πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και κάνε το Βούρτσισμα του Σκιέρ με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα πριν προχωρήσουμε στην επόμενη περιπέτειά τους.

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα λύγισαν τα πόδια, έσκυψαν μπροστά και βούρτσισαν τα δόντια τους για δύο ολόκληρα λεπτά. Όταν τελείωσαν χαμογέλασαν, πλατιά στον Γιαν, Δάσκαλο του Σκι από τη Νορβηγία.

«Πολύ ωραία κίνηση!, είπε εκείνος. «Ήταν ένα από τα καλύτερα Βουρτσίσματα του Σκιέρ που έχω δει, Άντε, πάρτε τα πέδιλα του σκι και φύγετε!».

«Ευχαριστούμε», είπαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, παίρνοντας τα δύο γυαλιστερά, ολοκαίνουργια ζευγάρια σκι που τους έδωσε ο Γιαν, Δάσκαλος του Σκι από τη Νορβηγία. «Φεύγουμε».

Έδεσαν τα σκι τους, αποχαιρέτησαν ξανά τον φίλο τους και άρχισαν να κατηφορίζουν το χιονισμένο βουνό.

Μετά από αρκετή ώρα σταμάτησαν για να ξεκουραστούν λίγο και η Μικρή Οδοντόβουρτσα ρώτησε: «Ξέρεις πού πάμε;»

«Εεεε, δεν είμαι σίγουρη», απάντησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, κοιτάζοντας γύρω της. «Τι γράφει εκείνη η πινακίδα;» Έδειξε μια ταμπέλα, μισοθαμμένη στο χιόνι.

«Ξέρεις τι γράφει;», είπε ανήσυχια η Μικρή Οδοντόβουρτσα, διώχνοντας το χιόνι πάνω από την πινακίδα, «Ότι πάμε προς την Αρκτική!».

«Την Αρκτική;», φώναξε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Αυτό σημαίνει πάρα πολύ μακριά από το σπίτι».

Πού θα πάνε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στη συνέχεια της περιπέτειάς τους; Ανακάλυψέ το αύριο βράδυ...

ΦΤΑΝΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΡΚΤΙΚΗ

Έχοντας αφήσει πίσω τους τον Γιαν, Δάσκαλο του Σκι από τη Νορβηγία, η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έκαναν όλο και πιο γρήγορα σκι προς την Αρκτική.

«Νομίζω ότι πηγαίνουμε πάλι προς τη θάλασσα», φώναξε δυνατά η Μικρή Οδοντόβουρτσα για να ακουστεί πάνω από το θόρυβο που έκαναν τα πέδιλα του σκι. «Τι είναι αυτά εκεί κάτω; Παγόβουνα;»

Πριν προλάβει να απαντήσει η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, ακούστηκε ένα δυνατό ΚΡΑΚ. Το παγωμένο έδαφος μπροστά τους έσπασε κι έπεσε με ένα δυνατό ΣΠΛΑΣ στη θάλασσα. Παραλίγο μάλιστα να χτυπήσει μια φώκια που φορούσε κόκκινο σκουφάκι κολύμβησης και πλατσούριζε στο νερό.

«Ωχ, συγγνώμη!», φώναξαν ταυτόχρονα η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, σκύβοντας στην άκρη του σπασμένου πάγου. «Εμείς φταίμε γι' αυτό;».

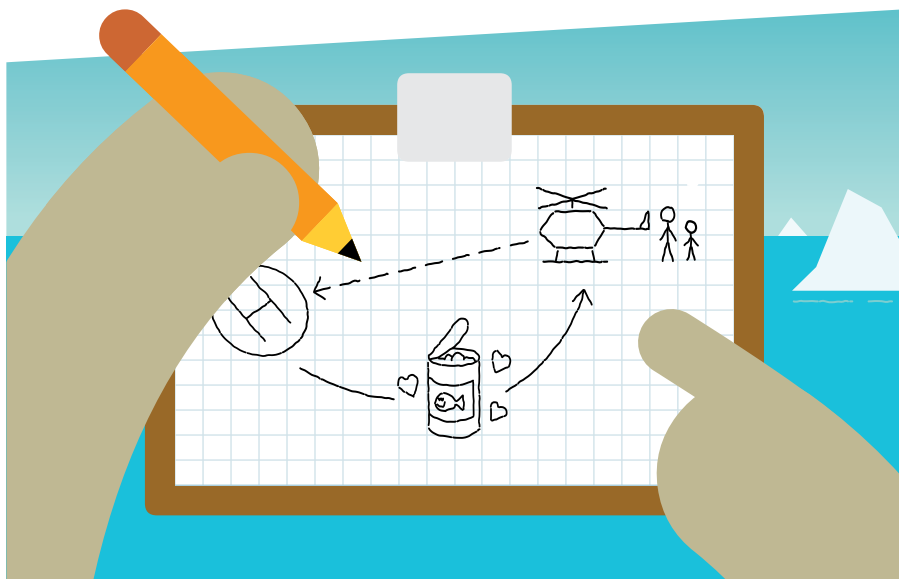
Η φώκια έβγαλε το κεφάλι της από την επιφάνεια του νερού, κρατώντας ένα σημειωματάριο κι ένα μολύβι.

«Όλοι φταίμε για την υπερθέρμανση του πλανήτη. Μην ανησυχείτε όμως», είπε, κολυμπώντας προς το μέρος τους. «Εγώ είμαι η Αρχιεπιστημόνισσα Φώκια από την Αρκτική και μπορώ να λύσω όλα τα προβλήματα».

«Ωραία», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Τότε ίσως μπορείς να λύσεις και το δικό μας πρόβλημα. Πώς μπορούμε να κατεβούμε από αυτό το παγόβουνο;».

Η Αρχιεπιστημόνισσα Φώκια από την Αρκτική κοίταξε γύρω της. Το κομμάτι του πάγου στο οποίο στέκονταν είχε αποκολληθεί από τη στεριά και έπλεε προς την ανοιχτή θάλασσα.

«Χμμμ, για να δούμε», είπε. Πήρε το σημειωματάριο και το μολύβι κι άρχισε να σημειώνει. «Λοιπόν, ας μετρήσουμε... δύο άνθρωποι, ένα ελικόπτερο, αλλά καθόλου προμήθειες! Μμμμμμμ».

Έξυσε σκεπτική το κεφάλι της ώσπου, ξαφνικά, φωτίστηκε το βλέμμα της.

«Βρήκα τη λύση!», φώναξε. «Οι άνθρωποι θα πετάξουν το ελικόπτερο στη βάση προμηθειών και μετά κάποιος άλλος θα το φέρει πίσω σε μένα, φορτωμένο νόστιμες προμήθειες!».

«Πολύ καλή ιδέα!», φώναξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Για ποιο ελικόπτερο μιλάμε όμως;»

«Για εκείνο!», απάντησε η Αρχιεπιστημόνισσα Φώκια από την Αρκτική, δείχνοντας ένα μεγάλο, αστραφτερό κόκκινο ελικόπτερο που ήταν παρκαρισμένο πίσω από ένα λόφο χιονιού.

«Ναιiiiiiiiiiiii!», φώναξαν ενθουσιασμένες η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Περιμένετε!», τις έκοψε αυστηρά η Φώκια. «Πριν σας παραχωρήσω το ελικόπτερό μου, πρέπει να περάσετε τη δοκιμασία του συντονισμού. Αν μου αποδείξετε ότι μπορείτε να χτυπάτε ελαφρά το κεφάλι σας και, ταυτόχρονα, να βουρτσίζετε τα δόντια σας, μπορείτε να το πάρετε».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Αυτό είναι πολύ εύκολο, Αρχιεπιστημόνισσα Φώκια από την Αρκτική», είπαν, χοροπηδώντας με ανυπομονησία.

«Εντάξει λοιπόν, πάμε να κάνουμε το Βούρτσισμα με Χτύπημα Κεφαλιού», έκανε η φώκια. Με ταχύτητα αστραπής τους έδωσε οδοντόκρεμα και οδοντόβουρτσες.

Αν δεν έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου, γιατί δεν παίρνεις την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου για να κάνεις εξάσκηση στο Βούρτσισμα με Χτύπημα Κεφαλιού με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα πριν προχωρήσουμε στην επόμενη περιπέτειά τους;

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα χτυπούσαν τα κεφάλια τους και βούρτσιζαν τα δόντια τους ταυτόχρονα, επί δύο ολόκληρα λεπτά. Όταν τελείωσαν, έδειξαν στην

Αρχιεπιστημόνισσα Φώκια από την Αρκτική τα λαμπερά χαμογελά τους.

«Πάρα πολύ εντυπωσιακό», είπε εκείνη.

«Η ανταμοιβή σας θα είναι να πάτε με το ελικόπτερό μου μέχρι το νησί των προμηθειών και μετά να συνεχίσετε το ταξίδι προς το σπίτι σας».

«Σ' ευχαριστούμε!», είπαν χαρούμενες η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

Αποχαιρέτησαν την Αρχιεπιστημόνισσα Φώκια από την Αρκτική κι έτρεξαν πάνω στο παγόβουνο, προσέχοντας να μη γλιστρήσουν στην ολισθηρή επιφάνεια. Μόλις έφτασαν στο ελικόπτερο, ανέβηκαν πάνω και έδεσαν τις ζώνες τους, έτοιμες για την πτήση.

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έβαλε μπροστά τη μηχανή και οι έλικες άρχισαν να περιστρέφονται. Γύριζαν όλο και πιο γρήγορα με μεγάλο θόρυβο, μέχρι που το ελικόπτερο ανυψώθηκε στον ουρανό.

«Τέλεια απογείωση», είπε ενθουσιασμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Προς τα πού λες να είναι το νησί των προμηθειών;»

«Ας ρίξουμε μια ματιά στο χάρτη», πρότεινε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Κοίτα, νομίζω πως πρέπει να κατευθυνθούμε προς την έρημο εκεί κάτω».

Πού θα πάνε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στη συνέχεια της περιπέτειάς τους; Ανακάλυψε το αύριο βράδυ...

ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΑΜΜΟΛΟΦΟΥΣ

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έστριψαν το ελικόπτερο προς την έρημο, μακριά από την Αρκτική.

Πετούσαν πάνω από λόφους και πράσινα λιβάδια, αναζητώντας το νησί των προμηθειών της φώκιας. Σταδιακά, το τοπίο κάτω από τα πόδια τους γινόταν πιο άνυδρο, γεμάτο σκόνη.

«Κοίτα!», φώναξε ξαφνικά η Μικρή Οδοντόβουρτσα, για να ακουστεί πάνω από το δυνατό θόρυβο που έκαναν οι έλικες. «Εκεί πέρα πρέπει να είναι το ελικοδρόμιο!».

Και πραγματικά, φαινόταν ήδη ένα τεράστιο «Ε» ανάμεσα στους αμμόλοφους, βαμμένο κόκκινο για να ξεχωρίζει από μακριά. Γύρω του, αλεπούδες της ερήμου έτρεχαν πάνω-κάτω, φορτώνοντας και ξεφορτώνοντας προμήθειες.

«Έχεις δίκιο!», φώναξε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Μόλις προσγειωθούμε, θα ρωτήσουμε τις αλεπούδες αν μπορούν να μας βοηθήσουν να γυρίσουμε σπίτι».

Το ελικόπτερο προσγειώθηκε, σπκώνοντας ένα τεράστιο σύννεφο σκόνης και τρομάζοντας τις αλεπούδες που έτρεξαν να κρυφτούν.

«Όχι, όχι, μη φεύγετε!», τις παρακάλεσε η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Γυρίστε πίσω!».

Ήταν πολύ αργά όμως. Οι αλεπούδες είχαν κρυφτεί, τρυπώνοντας σε μικροσκοπικές τρύπες, στην άμμο.

«Τώρα, τι θα κάνουμε;», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, έτοιμη να κλάψει. «Ποιον θα βρούμε να μας βοηθήσει;».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κοίταξε γύρω της. Το μόνο που υπήρχε ήταν άμμος. Μια απέραντη έρημος γεμάτη άμμο.

«Φαίνεται ότι θα πρέπει να προχωρήσουμε με τα πόδια», είπε.

Ξεκίνησαν να περπατούν και να περπατούν, ώσπου ένωσαν αποκαμωμένες από τη ζέστη, τη δίψα και την κούραση.

«Είμαι... τόσο... κουρασμένη...», είπε ξέπνοη η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Κι εγώ», συμφώνησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, σκουπίζοντας τον ιδρώτα από το μέτωπό της. «Χρειαζόμαστε ξεκούραση».

«Πάμε να καθίσουμε εκεί, στον καναπέ», πρότεινε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

Μα, όπως τον κοιτούσαν, ο καναπές πρώτα λαμπύρισε και μετά άρχισε να τρέμει και να θολώνει. Στη θέση του εμφανίστηκε μια καμήλα ξαπλωμένη, με πολύ απορημένο ύφος.

«Καλέ, αυτό δεν είναι καναπές!», είπε ξαφνιασμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Θα πρέπει να ήταν αντικατοπτρισμός», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, τρίβοντας τα μάτια της.

«Μα την Άμμο του Χρόνου!», αναφώνησε η καμήλα και σηκώθηκε όρθια. «Από πού ξεφυτρώσατε εσείς; Εγώ είμαι ο Ομάρ Παραέξω από την Έρημο

και κανένας δεν πατάει ποτέ σ' αυτά τα μέρη!».

«Λοιπόν, για να μη σου τα πολυλογώ...», ξεκίνησε να λέει η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Προσπαθούμε να επιστρέψουμε σπίτι μας», την έκοψε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Καλοί μου φίλοι», είπε γλυκά ο Ομάρ Παραέξω από την Έρημο. «Νομίζω ότι πρέπει να μιλήσετε με τον Δάσκαλο Χου-Χου».

«Δάσκαλο Χο-Χο;», επανέλαβαν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Όχι, Δάσκαλο Χου-Χου», τις διόρθωσε ο Ομάρ Παραέξω από την Έρημο.

«Μόνο εκείνος μπορεί να σας βοηθήσει να γυρίσετε σπίτι σας. Θα πρέπει όμως να τον επισκεφτείτε στο Ηφαιστειογενές Παλάτι του, περνώντας μέσα από τους κινούμενους αμμόλοφους που καταπίνουν όποιον πατήσει πάνω τους!»

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα είχαν μείνει με ανοιχτά στόματα.

«Και πώς θα καταφέρουμε να φτάσουμε στο παλάτι;», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Μα, φυσικά, πετώντας!», απάντησε ο Ομάρ Παραέξω από την Έρημο και κροτάλισε τα δάχτυλά του. Ξαφνικά, εμφανίστηκε ένα ιπτάμενο χαλί που έμεινε σχεδόν ακίνητο στον αέρα.

«Τέλεια! Μαγικό Χαλί!», φώναξαν ενθουσιασμένες η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Ακριβώς, αγαπητοί φίλοι. Ένα μαγικό χαλί που θα γίνει δικό σας, αφού πρώτα κάνετε λίγη εξάσκηση στο να το οδηγείτε σωστά και ταυτόχρονα να βουρτσίζετε τα δόντια σας», εξήγησε ο Ομάρ Παραέξω από την Έρημο. «Τεντώστε μπροστά το χέρι σας, σφιγμένο σε γροθιά και στηριχτείτε στο ένα γόνατο, βουρτσίζοντας τα δόντια σας για δύο ολόκληρα λεπτά».

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Πανεύκολο!», είπαν χοροπηδώντας.

«Υπέροχα!», χαμογέλασε ο Ομάρ Παραέξω από την Έρημο. «Πάμε λοιπόν να δοκιμάσουμε το Ιπτάμενο Βούρτσισμα».

Αν δεν έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου, γιατί δεν παίρνεις την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτά σου για να κάνεις εξάσκηση στο Ιπτάμενο Βούρτσισμα με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα πριν προχωρήσουμε στην επόμενη περιπέτειά τους;

«Μια χαρά, γλυκά μου πλάσματα», είπε ο Ομάρ Παραέξω από την Έρημο όταν η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα τελείωσαν το Ιπτάμενο Βούρτσισμα. «Άντε, πηγαίνετε τώρα!».

«Ευχαριστούμε!», φώναξαν, ανεβαίνοντας πάνω στο χαλί.

Το μαγικό χαλί απογειώθηκε και γρήγορα πήρε μεγάλο ύψος, αφήνοντας πίσω τον Ομάρ Παραέξω από την Έρημο.

«Φτάνουμε, λες;», ρώτησε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, έχοντας βαρεθεί μετά από τόση ώρα ταξιδιού πάνω στο χαλί.

«Όπου να 'ναι!», απάντησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Βλέπεις το ηφαιστείο εκεί κάτω; Αυτό πρέπει να είναι το Ηφαιστειογενές Παλάτι του Δάσκαλου Χου-Χου. Ας ελπίσουμε ότι μας περιμένει».

Πού θα πάνε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στη συνέχεια της περιπέτειάς τους; Ανακάλυψε το αύριο βράδυ...

ΤΟ ΣΙΝΙΚΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΑ

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έστριψαν το μαγικό χαλί προς το Ηφαιστειογενές Παλάτι του Δάσκαλου Χου-Χου.

Το μαγικό χαλί πετούσε σαν τον άνεμο, όλο και πιο γρήγορα, μέχρι που έφτασαν στα τείχη της πόλης. Ήταν πολύ ογκώδη κι έφταναν ίσαμε εκεί που έβλεπε το μάτι.

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα κοίταξαν γύρω τους. Εκτός από τη μεγάλη μεταλλική πύλη μπροστά τους, δεν φαινόταν να υπάρχει άλλη είσοδος.

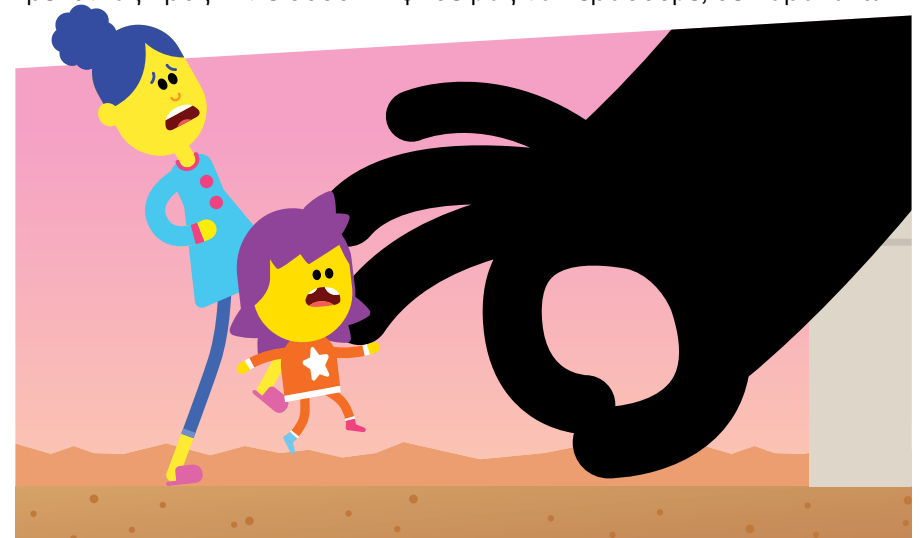
Ξαφνικά, εμφανίστηκε από το πουθενά μια τεράστια μαύρη τριχωτή πατούσα που έφραζε το δρόμο τους.

Η πατούσα συνδεόταν με ένα επίσης τεράστιο μαύρο τριχωτό χέρι, συνδεδεμένο με ένα κολοσσιαίο ασπρόμαυρο τριχωτό κεφάλι. Ήταν ένα πάντα, που φυλούσε την είσοδο.

Χωρίς να πει λέξη, το πάντα ίσιωσε τα σκούρα γυαλιά ηλίου που φορούσε, ρύθμισε το ακουστικό του, σταύρωσε τα χέρια του στο στήθος και κούνησε το κεφάλι του με ένα ύφος σαν να έλεγε «ΕΔΩ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΕΙΣΟΔΟΣ».

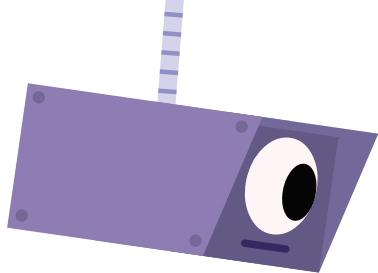
«Έχουμε ένα επείγον ραντεβού με τον Δάσκαλο Χου-Χου», είπε με λαχτάρα η Μικρή Οδοντόβουρτσα, κατεβαίνοντας από το χαλί και τρέχοντας προς την είσοδο. «Άφησέ μας να περάσουμε, σε παρακαλώ!».

Δίχως να μιλήσει, το πάντα τέντωσε το μεγάλο μαύρο χέρι του και πέταξε τη Μικρή Οδοντόβουρτσα μακριά, σαν να ήταν μικροσκοπικό μυρμήγκι.

«Ε, σταμάτα!», έκανε θυμωμένη η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Αυτό που κάνεις δεν είναι σωστό!».

«Πρέπει οπωσδήποτε να συναντήσουμε τον Δάσκαλο Χου-Χου», είπε ξανά, πιο δυνατά, η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Σε παρακαλούμε, Άφησέ μας να μπούμε».

Ακριβώς εκείνη τη στιγμή ακούστηκε ένα ΜΠΖΖΖΖΖΖΖΖ και η κάμερα ασφαλείας προσγειώθηκε μπροστά τους και στράφηκε προς το μέρος τους. Από το μεγάφωνο ακούστηκε μια φωνή.

«Τι είναι όλη αυτή η φασαρία;» είπε η φωνή, που ακουγόταν γεμάτη παλιά γνώση και σοφία. Ήταν ο Δάσκαλος Χου-Χου.

«Είσαι φρόνιμος Κύριε Τσεν από το Σινικό Τείχος;», ρώτησε.

Ο Κύριος Τσεν από το Σινικό Τείχος έγνεψε καταφατικά, ντροπιασμένος, ενώ η κάμερα πλησίαζε ακόμη πιο κοντά για να φανούν καλύτερα οι νεοφερμένοι.

«Είναι η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα», συνέχισε ο Δάσκαλος Χου-Χου.

«Τις περίμενα. Λοιπόν, Κύριε Τσεν από το Σινικό Τείχος, τι χασομεράς; Κάνε τους το τεστ και πήγαινέ τις μετά στο τελεφερίκ».

Ο Κύριος Τσεν από το Σινικό Τείχος έγνεψε σιωπηλά.

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έριξαν μια ματιά μέσα από την πύλη και αντίκρισαν ένα αστραφτερό τελεφερίκ στη βάση της ράγας που οδηγούσε στο Ηφαιστειογενές Παλάτι, στην κορυφή του θηριώδους ηφαιστείου.

«Γιούπι! Τελεφερίκ!», έκανε ενθουσιασμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα και όρμησε προς τα εκεί, αλλά ο Κύριος Τσεν από το Σινικό Τείχος άπλωσε ξανά τη γιγάντια πατούσα του, κλείνοντάς της το δρόμο.

«Αααα, τι έπαθες πάλι;», ρώτησε απογοητευμένη η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

Ούτε αυτή τη φορά μίλησε ο κύριος Τσεν, έκανε όμως με το τεράστιο χέρι του την κίνηση του βουρτσίσματος των δοντιών.

«Νομίζω ότι προσπαθεί να μας πει πως, μόνο αν βουρτσίσουμε σιωπηλά τα δόντια μας σαν εκείνον, θα μας αφήσει να μπούμε στο τελεφερίκ», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Ακριβώς!», συμφώνησε ο Δάσκαλος Χου-Χου από το μεγάφωνο.
Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.
«Πάμε να το κάνουμε!», φώναξαν.

«Υπέροχα», είπε ο Δάσκαλος Χου-Χου «Ας κάνουμε το Σιωπηλό Βούρτσισμα. Και τώρα σσσσσσσσςςςς. Μην μιλήσει κανείς».

Αν δεν έχεις βουρτσίσει τα δόντια σου, γιατί δεν παίρνεις την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και να κάνεις το Σιωπηλό Βούρτσισμα με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα πριν προχωρήσουμε στην επόμενη περιπέτειά τους;

«Εξαιρετική δουλειά!», φώναξε ο Δάσκαλος Χου-Χου από το μεγάφωνο μόλις τελείωσαν το Σιωπηλό Βούρτσισμα.

«Τελειώσαμε! Κύριε Τσεν, παρακαλώ οδήγησε τους καλεσμένους μου στο τελεφερίκ».

«Σ' ευχαριστούμε Δάσκαλε Χου-Χου», χαμογέλασε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, μόλις μπήκαν μέσα στο βαγόνι.

Η αυτόματη πόρτα έκλεισε απαλά και ακούστηκε ένας μικρός βόμβος, καθώς έκλεισαν και οι υπόλοιπες πόρτες και το τελεφερίκ ξεκίνησε. Σε λίγο, είχαν ανέβει τόσο ψηλά, ώστε έβλεπαν την πόλη στα πόδια τους. Πλησίαζαν το Ηφαιστειογενές Παλάτι.

«Αναρωτιέμαι πόσων χρόνων είναι ο Δάσκαλος Χου-Χου», είπε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Εγώ πάντως αναρωτιέμαι αν θα μπορέσει πραγματικά να μας βοηθήσει να γυρίσουμε σπίτι», πρόσθεσε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Και, αν μας βοηθήσει, τι δοκιμασίες θα μας ζητήσει να περάσουμε άραγε;»

Θα καταφέρουν η Μικρή οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα να γυρίσουν αυτή τη φορά στο σπίτι τους; Ανακάλυψέ το αύριο βράδυ...

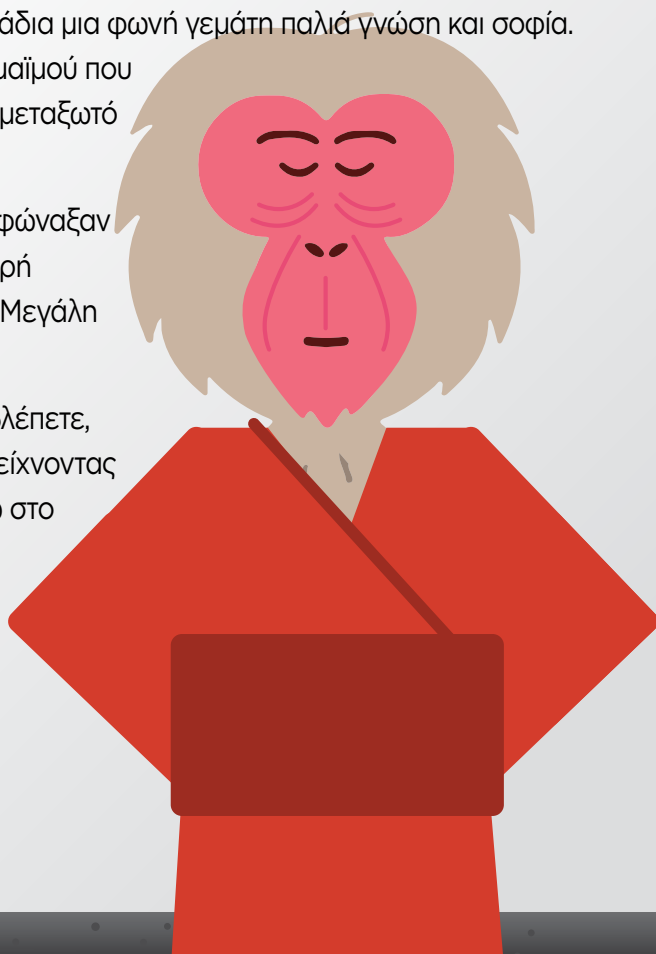
ΣΥΝΑΝΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΔΑΣΚΑΛΟ ΧΟΥ-ΧΟΥ

Όταν το τελεφερίκ που μετέφερε τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα στο Ηφαιστειογενές Παλάτι του Δάσκαλου Χου-Χου πλησίασε την κορυφή του Ηφαιστείου, άνοιξε μια τεράστια πόρτα και το μικρό βαγόνι μπήκε μέσα.

«Καλωσορίσατε, Μικρή Οδοντόβουρτσα και Μεγάλη Οδοντόβουρτσα», είπε μέσα από τα σκοτάδια μια φωνή γεμάτη παλιά γνώση και σοφία. Ήταν μια πολύ γέρικη μαϊμού που φορούσε ένα κόκκινο μεταξωτό κιμονό.

«Δάσκαλε Χου-Χου!», φώναξαν ενθουσιασμένες η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

«Εγώ είμαι και, όπως βλέπετε, σας περίμενα», είπε, δείχνοντας τις οθόνες γύρω-γύρω στο δωμάτιο.

Κάθε οθόνη πρόβαλε διαφορετικές εικόνες από τη συναρπαστική περιπέτεια της Μικρής Οδοντόβουρτσας και της Μεγάλης Οδοντόβουρτσας. Τις έδειχνε στον καναπέ του σπιτιού τους και μετά με τον Βασιλιά Λίο και το αερόστατο. Σε μια άλλη οθόνη ήταν η Μαντάμ Πράσινη και το σκάφος της και ο Τσαντ Χόπμαν με το αεροπλάνο του. Υπήρχε και μια οθόνη με την καμήλα και το ιπτάμενο μαγικό χαλί.

«Κοίτα!», έκανε έκπληκτη η Μικρή Οδοντόβουρτσα. «Εμείς είμαστε!»

«Πολύ σωστά!», είπε ο Δάσκαλος Χου-Χου, «Παρακολούθησα το ταξίδι σας από την αρχή και πρέπει να πω ότι, από όλες τις οικογένειες που υποβλήθηκαν στις δοκιμασίες μου, είστε η μόνη που έφτασε μέχρι εδώ».

«Τέλεια!», έκανε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, φουσκώνοντας από υπερηφάνεια. «Τώρα δηλαδή θα μας γυρίσεις στην αρχική σκηνή, έτσι δεν είναι;»

Ο Δάσκαλος Χου-Χου γέλασε δυνατά.

«Πού είναι το αστείο;», ρώτησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, αρχίζοντας να νευριάζει.

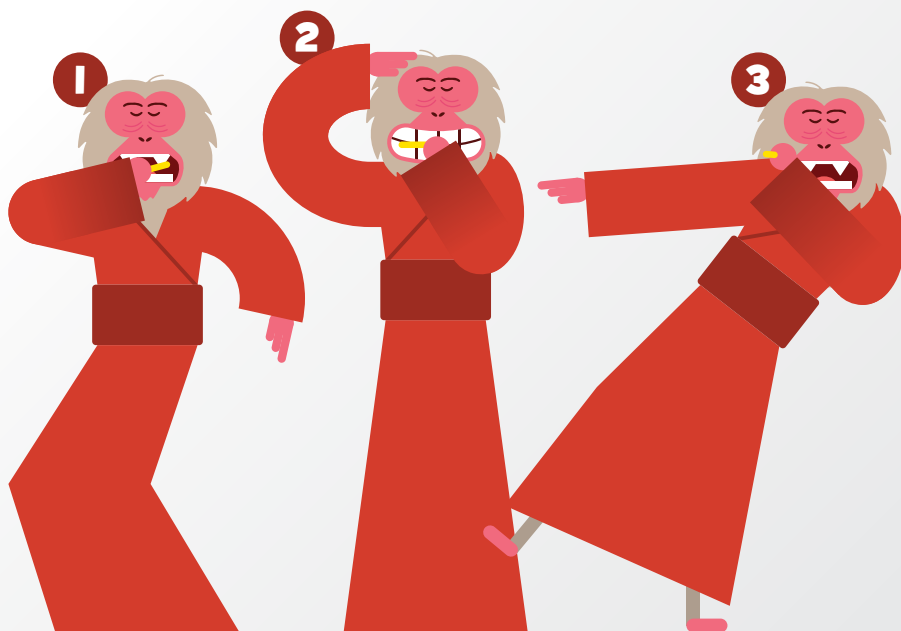
«Υπομονή», είπε εκείνος και, πατώντας ένα κουμπί στο τηλεχειριστήριο, αποκάλυψε ένα ολόγραμμα του καναπέ τους που χόρευε μπροστά στα μάτια τους.

«Ο καναπές μας!», φώναξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα κι έτρεξε καταπάνω στο ολόγραμμα, έτοιμη να πηδήξει στα μαξιλάρια του.

«Μη βιάζεσαι», είπε ο Δάσκαλος Χου-Χου, κλείνοντάς της το δρόμο. Αν θέλετε να γυρίσετε σπίτι σας, θα πρέπει να ολοκληρώσετε το Απόλυτο Βούρτσισμα.

«Τι θα πρέπει να κάνουμε, δηλαδή;», ρώτησαν λίγο ανήσυχες η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα .

«Θα πρέπει να βουρτσίζετε τα δόντια σας, επαναλαμβάνοντας τις δοκιμασίες σας», είπε η σοφή μαϊμού. «Πρώτα με λυγισμένα γόνατα, μετά, χαιρετώντας στρατιωτικά, κάνοντας ισορροπία στο ένα πόδι, χορεύοντας, χτυπώντας ελαφρά το κεφάλι σας και, τέλος, πατώντας στις μύτες των ποδιών. Και όλα αυτά, παράλληλα με το βούρτσισμα, επί δύο ολόκληρα λεπτά».

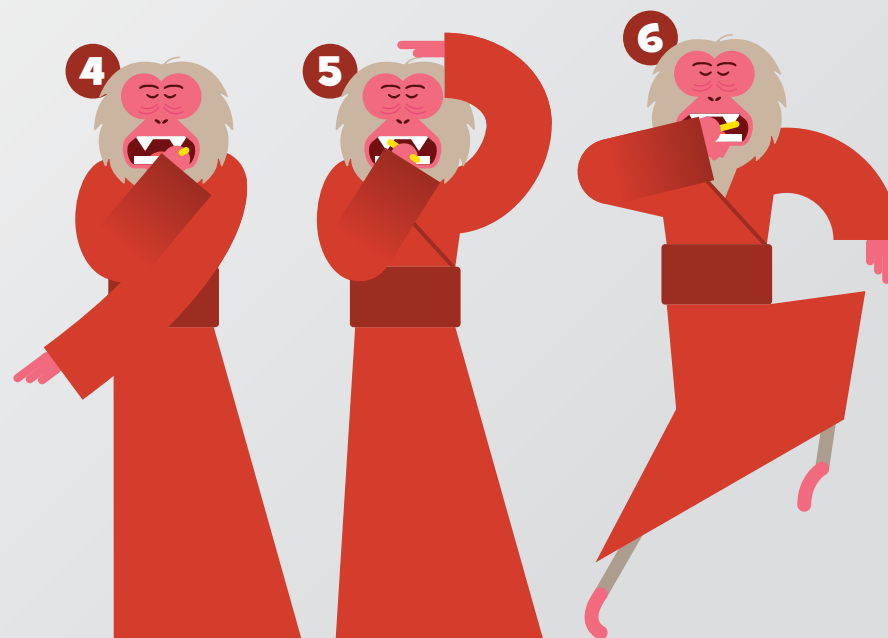
Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν. Από όλες τις δοκιμασίες που είχαν ολοκληρώσει, αυτή ήταν σίγουρα η πιο δύσκολη.

Όμως, ήθελαν όσο τίποτα να γυρίσουν σπίτι τους.

«Είμαστε μέσα, Δάσκαλε Χου-Χου!», είπαν, χτυπώντας η μία την παλάμη της άλλης.

Μ' αυτά τα λόγια, ο οικοδεσπότης τους έκλεισε τα μάτια και άνοιξε τα χέρια του, «Δείξτε μου το Απόλυτο Βούρτσισμα!», διέταξε. «Τρία, δύο, πάμε!».

Πριν συνεχίσουμε την ιστορία, πάρε την οδοντόκρεμα και την οδοντόβουρτσά σου και κάνε το Απόλυτο Βούρτσισμα με τη Μικρή Οδοντόβουρτσα και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. Ζήτα από όποιον είναι κοντά σου να ονομάζει δυνατά κάθε δοκιμασία που περνάς.

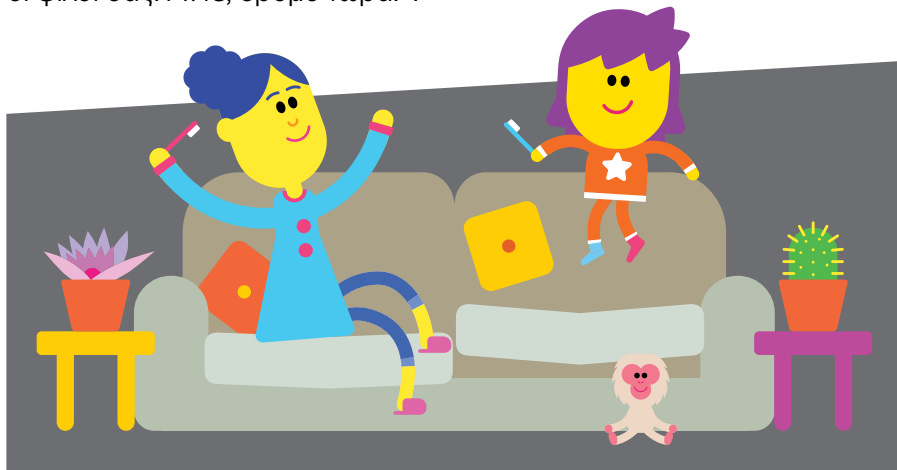
«Καταπληκτική δουλειά!», είπε ο Δάσκαλος Χου-Χου, ακτινοβολώντας από υπερηφάνεια, «Ολοκληρώσατε το Απόλυτο Βούρτσισμα, πράγμα που σημαίνει ότι είστε πια Δάσκαλοι στο βούρτσισμα των δοντιών. Μπράβο σας!».

«Κι αυτό σημαίνει ότι μπορούμε πια να γυρίσουμε σπίτι;», ρώτησε γεμάτη ελπίδα η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Φυσικά!», απάντησε ο Δάσκαλος Χου-Χου, «Κλείστε τα μάτια σας».

Η Μικρή Οδοντόβουρτσα και η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα έκλεισαν τα μάτια.

«Πριν φύγετε, να θυμάστε τούτο: ότι σαν Δάσκαλοι του Βουρτσίσματος των Δοντιών θα πρέπει να βουρτσίζετε τα δόντια σας κάθε βράδυ πριν πάτε για ύπνο και να ολοκληρώνετε τις δοκιμασίες που θα σας βάζουν οι φίλοι σας. Άντε, δρόμο τώρα!».

Ο Δάσκαλος Χου-Χου χτύπησε μια φορά παλαμάκια και ξαφνικά, ό,τι υπήρχε γύρω τους εξαφανίστηκε.

«Το σπίτι μας!!!», τσίριξε η Μικρή Οδοντόβουρτσα, κοιτάζοντας ολόγυρα το σαλόνι τους και χοροπηδώντας ενθουσιασμένη στον καναπέ.

«Επιτέλους!», αναστέναξε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα, χτυπώντας χαρούμενη τον καναπέ. «Τι απίθανη περιπέτεια, ε; Ταξιδέψαμε σε τόσα μέρη και κάναμε τόσους πολλούς και διαφορετικούς φίλους».

«Και ολοκληρώσαμε τόσες δοκιμασίες!», συμπλήρωσε η Μικρή Οδοντόβουρτσα και χασμουρήθηκε δυνατά. «Νιώθω πολύ κουρασμένη».

«Κι εγώ», συμφώνησε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα. «Ώρα για ύπνο!».

«Καλή ιδέα, αλλά μην ξεχάσουμε να βουρτσίσουμε πρώτα τα δόντια μας», χαμογέλασε η Μικρή Οδοντόβουρτσα.

«Πολύ σωστά!», είπε η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

Η Μεγάλη Οδοντόβουρτσα και η Μικρή Οδοντόβουρτσα κοιτάχτηκαν.

«Πάμε!», φώναξαν με μια φωνή και άρχισαν να γελάνε και να γελάνε και να γελάνε χωρίς σταματημό...

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΟΔΟΝΤΟΒΟΥΡΤΣΑΣ

ΚΡΑΚ! ΜΠΑΝΓΚ! ΟΟΥ!

Τι θα κάνατε εάν ξαφνικά πέφτατε από μια τρύπα στον
καναπέ του σαλονιού σας και προσγειωνόσασταν στο
Σερενγκέτι, στην Αφρική;

Αυτό λοιπόν ακριβώς συνέβη στη Μικρή Οδοντόβουρτσα
και τη Μεγάλη Οδοντόβουρτσα.

Ελάτε μαζί μας στις διασκεδαστικές περιπέτειες της
Μικρής και της Μεγάλης Οδοντόβουρτσας, οι οποίες
ταξιδεύουν σε όλο τον κόσμο, από την Ιταλία στον
Ατλαντικό, και συναντούν διάφορα φοβερά ζώα στη
διαδρομή. Σύντομα θα ανακαλύψουν ότι το βούρτσισμα
των δοντιών τους μπορεί να τους πάει μακρύτερα απ' ότι
ήλπιζαν και ίσως να είναι και το κλειδί για την επιστροφή
στο σπίτι τους!

